

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'ESTAT DEL DISTRICTE

Identificació de la sessió

Núm. 4

Data: 16 de setembre de 2025

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.00 h a 20.40 h

Lloc: Saló de Plens

Assistents

Regidora-presidenta del Districte

Ima. Sra. Jessica González Herrera

Regidora del Districte

Ima. Sra. Raquel Gil Eiroá

Consellers i conselleres membres de la Mesa

Sra. Nuria Pey de la Iglesia (GMPSC)

Sr. Albert Deusedes Perelló (GMPSC)

Sra. Maria Conesa Gallego (GMPSC)

Sr. Albert Aixalà Blanch (GMPSC)

Sr. Eudósio Gutiérrez García (GMPSC)

Secretari de la Mesa

Sr. Juan Carlos Parejo Perogil

Consellers i conselleres del Districte

Sra. Carolina López García (GMBenC)

Sra. Ana María Trapero Salvador (GMBenC)

Sr. Ancor Mesa Méndez (GMBenC)

Sr. Jorge Arley Trujillo Gil (GMBenC)

Sra. Ana Sans Segura (GMBenC)

Sra. Georgina Lázaro Fontanet (GMJxCat-TxB)

Sr. Jofre Mont Geli (GMJxCat-TxB)

Sr. Francesc Almacelles Subies (GMERC)

Sr. José Antonio Calleja Clavero (GMPP)

Sr. Miguel Martínez Velasco (GMPP)

Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** dona la benvinguda a la primera Audiència Pública d'aquest curs.

Recorda que, tal com es va informar en la convocatòria de la sessió, l'Audiència s'enregistra i s'emet en directe pel canal de YouTube de l'Ajuntament, i que la gravació estarà disponible al web del Districte. Adverteix que, si hi ha algú que tingui voluntat de privacitat i no vol ser enregistrat, ho ha de comunicar expressament, per tenir-ho en compte durant la sessió.

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior

La **presidenta** informa que no ha arribat cap mena de comentari sobre l'acta de la sessió anterior, que va ser el 10 de juny de 2025, de manera que es pot aprovar per assentiment.

2. Torn obert de paraules

La **presidenta** recorda que ella controlarà el temps i que els veïns i veïnes poden dir el que considerin, però que la regidora no té limitació de temps per poder donar resposta amb rigor als temes plantejats. Espera que l'Audiència es pugui celebrar en el marc del respecte al dret a la participació, que és el que invoca aquest òrgan; per tant, demana que el llenguatge i el to siguin els adequats per tal que la sessió es desenvolupi en les millors condicions i garantir el dret a la participació i la informació a tothom.

Anuncia que les preguntes es faran de cinc en cinc en l'ordre que s'han rebut les peticions.

Dona la paraula, en primer lloc, al senyor Vives i la senyora Weidmann.

El senyor **Jordi Vives Carbonell** assenyala que, com a representant de l'Associació de Veïns de la Plaça de la Farga, va a donar suport al nou grup que s'ha creat de Veïnes i Veïns de Mercat Nou, concretament dels carrers Burgos, Pomar i Sant Baltasar, com a conseqüència d'un problema que tenen. Explica que ell és veí del carrer Sant Baltasar, de manera que també s'hi sent implicat. Comenta que a l'immoble del carrer Burgos, 59, hi ha temes d'estupefaents, probablement robatoris i prostitució.

Reporta que les dues setmanes anteriors ha trucat al 112 unes quatre o cinc vegades, perquè ho fan davant de casa seva i hi ha canalla. Es queixa que moltes vegades no hi han arribat a temps perquè se n'han anat de seguida, de manera que ha anul·lat l'actuació. Creu que entre tots haurien de fer molta força en aquest tema. Afegeix que, a més, estan amenaçats. Indica que privadament pot ampliar més detalls que aquí no són convenients.

Passa la paraula a la Katrin i al seu marit, que són els que ho viuen de primera mà.

La senyora **Katrin Weidmann** comenta que representa uns trenta veïns i veïnes dels carrers Burgos, Pomar i Sant Baltasar per una situació que s'agreuja cada dia més i que els preocupa molt. Indica que en el bloc ocupat al carrer Burgos, 54, hi ha alguns veïns molt tranquils que fan la seva vida, però també n'hi ha d'altres que no, que es dediquen a la venda de drogues, a la prostitució, roben al barri i també tenen el negoci muntat de buscar pisos per ocupar-los.

Constata que hi ha hagut una resposta insuficient a les trucades gairebé diàries als Mossos, Policia Local i altres institucions. Remarca que són fets que cada vegada van a més. Exposa que els veïns pateixen inseguretat i por, cosa que mai els havia passat, i es queixa que el barri està molt deteriorat, sobretot aquella zona, ja que es veuen persones consumint drogues a plena llum del dia, es fiquen als portals, hi ha escombraries que s'acumulen, etc. Afegeix que hi ha hagut

diverses baralles davant de casa seva amb armes blanques, matxets, pedres, pals, etc. Insisteix que això no havia passat mai.

El **marit de la senyora Katrin Weidmann** aclareix que el que més els molesta no és la prostitució, perquè entén que les persones es guanyen la vida com poden, però remarca que hi ha tràfic de blanques, que és un negoci rodó de gent del bloc, ja que les mateixes persones estan ficades en drogues, tràfic de blanques i ocupació. Es queixa que això es dona a qualsevol hora i que hi ha baralles i amenaces, perquè els veïns que denuncien després són amenaçats per la inoperància de les autoritats a què truquen per telèfon, ja que no van al número 54, sinó a casa seva i des del carrer li pregunten si vol reconèixer certes persones que detenen. En certa manera, desconfia, doncs, de les autoritats, perquè pensa que haurien d'atendre de manera prudent i discreta, cosa que no passa. Pensa, per tant, que potser no és una cosa casual, sinó que hi ha un interès econòmic en el barri. Insisteix que té motius per dubtar-ho, tot i que espera estar equivocat.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Mayne.

El senyor **Jordi Mayne** anuncia que serà molt breu perquè ha facilitat un escrit i documentació gràfica. Només vol incidir en un punt principal. D'una banda, vol agrair les feines que poden fer –perquè algunes no els les deixen fer– els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana, malgrat que hi ha molts problemes de robatoris al carrer Almeria, sobretot aquest estiu. Explica que hi ha hagut estirades de cadenes de persones grans, de manera que considera que no és cert que la delinqüència estigui baixant, o com a mínim no la petita, que segueix sent molt important.

Anuncia que repassarà un seguit de qüestions pendents, com ara el tema dels patinets, que no sap si van del carrer Burgos via la Bordeta i Gavà fins a plaça Espanya. Diu que aquests són molt fàcils de trobar, perquè són gent que va a alta velocitat a la tarda-vespre i han robat algú. Comenta que fa temps que se'n queixen i que, a més, passen pel carril bici mentre no els persegueix la policia. Exposava que un dia un motorista particular va pujar pel carrer Almeria en contra direcció darrere d'una persona que havia tirat una persona gran a terra, que es va fer un tall al cap.

Es queixa que al carrer Almeria falten bastants arbres, com a molts llocs de Barcelona, que es diu que es reposaran. Aclareix que el principal problema no és que falti l'arbre, que també, sinó que aquests espais estan ocupats per vehicles que tenen aparcament gratuït, ja que per allà no hi passa gaire la Policia Municipal, fora que els veïns ho denunciïn. Irònicament diu que està disposat a posar uns rètols a la zona de vianants per facilitar més l'aparcament i que tothom ho faci. No sap si és culpa de Parcs i Jardins, però manifesta que hi ha fotos. Comenta que hi ha un bar a què se li posen camions al davant, tot i que actualment ja no perquè hi han plantat il·legalment –la resta, del carrer Almeria i plaça de la Farga, són legals– un escocell perquè ja no saben què fer.

Lamenta que, un cop acabada la Festa Major de Sants, com cada any ha quedat destrossat el pas que s'obre dintre la plaça de la Farga perquè passin els vehicles. Apunta que es treu la piona i no es torna a posar, de manera que continuen baixant-hi cotxes perquè hi ha via lliure i ha quedat el paviment destrossat altra vegada, quan es va reposar l'any anterior. Es pregunta qui va fer les obres l'any anterior perquè només de passar-hi uns quants vehicles –tampoc tants– torni a estar destrossat tot el paviment. Pensa que això no ho ha de pagar l'Ajuntament, és a dir, els contribuents, sinó l'empresa que ho ha fet. Anima a tothom a anar mirar l'estat del paviment i n'ofereix una mostra.

Agraeix l'arranjament dels jardins de la plaça Cristina Avinyó, que ha quedat molt maca. Tanmateix, lamenta que la zona infantil s'ha deixat igual, malgrat que estava deteriorada i falten els arbres. Es pregunta per què no l'acaben de fer i per què no planten els arbres. Explica que la seva neta petita té gairebé sis anys i la gran en té set, de manera que fa set anys que van caure aquests arbres, ja que era quan va néixer la seva neta gran. Insisteix que s'ha arranjat tota la plaça, però ha quedat el nyap de la zona infantil, que necessita ombra, principalment. Comenta que, a més, l'arbre està tallat a una alçada que qualsevol pot caure. Exposa que ho ha reportat múltiples vegades i que ho ha enviat a Barcelona a la Butxaca, però no es fa res.

Reporta que el més gros ha estat a la plaça de la Farga, en què la setmana anterior hi havia un rètol que posava que es faria l'arranjament de la zona infantil. Li ha sorprès que ningú hagi explicat què farien, perquè van demanar a Barcelona Decidim de fer un arranjament global d'aquella zona infantil, perquè és molt petita, hi va molta canalla i hi ha moltes escoles al costat. Es queixa que no els han dit res, però diu que ja ha pogut saber que només es farà un blanqueig, és a dir, es traurà la tanca que hi ha al costat i se'n posarà una de nova, potser es canviaran els gronxadors, però l'espai quedarà igual, o sigui, una plaça de gossos. Estan decidits a aturar les obres l'endemà mateix si no saben què es farà i com es farà, perquè igual no quedarà. Aclareix que no és una amenaça. Diu que l'Associació de la Plaça de la Farga col·labora molt perquè els hi puguin dir què es farà i quin és el projecte.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Ibáñez.

La senyora **Cristina Ibáñez**, en nom de la Plataforma del Jardí de l'Estació de Magòria, comenta que els veïns i associacions dels barris al voltant de Magòria continuen defensant l'espai del Jardí de l'Estació com un espai imprescindible per a la salut física i mental i per a la qualitat de vida i la cohesió social del barri. Són positius i continuen creient que l'Ajuntament té l'oportunitat de canviar la forma de plantejar els seus projectes urbanístics. Considera que Barcelona, en comptes de sacrificar zones verdes, podria ser pionera en l'aplicació real de les directives europees sobre biodiversitat, infraestructures verdes i sostenibles, com fan moltes de les ciutats europees més avançades, és a dir, no omplir de ciment els pocs espais verds que queden, sinó potenciar-los. Constata que així no tan sols es complirien les normatives, sinó que es podrien convertir en un referent modern, amb visió de futur, i no amb una visió curterterminista, de complir promeses il·lògiques en quatre anys.

Reclama, un cop més, que es preservin els 2.000 metres quadrats aproximats de zona verda que és el Jardí de l'Estació, tal com està actualment, i no fent un pas «verd», que a sobre podria estar interromput per l'accés de sis metres d'ample com a accés al centre de neteja que hi ha programat. Pensa que aquest centre es podria posar en un lloc més adequat.

A més, continua reclamant que es paralitzi el projecte de construcció del centre de neteja, considerat com a industrial. I continua sol·licitant una altra reunió informativa al barri, ja que fa molt de temps que ho demanen i els veïns estan desinformatos. Ja saben que hi ha un recurs del projecte, però diu que el projecte no el coneix ningú, perquè si pregunten als veïns segur que no saben de què va.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Luz Ángela Molina.

La senyora **M. Ángeles Molina** indica que també parla en nom de la Plataforma del Jardí de l'Estació de Magòria i del projecte que comporta i com a veïna de la Bordeta, igual que la senyora Ibáñez i la senyora Horrillo. Recorda que fa vuit anys que defensen l'espai natural, el projecte i l'entorn; els mateixos vuit anys que els polítics del Districte, malgrat haver aprovat el projecte per

unanimitat al Ple de juliol de 2018, donen llargues. Es queixa que el Consell els menteix directament. Comenta que la senyora Raquel Gil els diu, intervenció rere intervenció, que no pateixin que hi haurà jardí; la senyora Nuria Pey, que no té informació, quan treballava en les darreres bases per al projecte, que està aprovat i recorregut, tot i que no sap qui hi ha recorregut en contra, i el senyor Aixalà, en les reunions privades, que es durà a terme peti qui peti –aclareix que no són paraules textuais–.

Exposa que en aquesta sala i en totes les del barri la senyora Gil diu que hi ha una demanda veïnal pel camp de futbol, però que de les petanques i del poliesportiu de pilotes no diu res. Recorda que la senyora Gil també diu que pensen en tot el barri, tot i que els entenen perquè són del barri, a més de demanar-los que no pensin en mans fosques ni confabulacions diverses. Tanmateix, indica que demanen informació, reunions amb el veïnat afectat, com es vehicularà la mobilitat de tot l'entorn, que es facilitin els estudis preceptius, i no reben cap resposta. Constata, però, que al Consell de Barri de la Bordeta del juliol va dir que s'havien reunit amb la Taula d'Esports i la plataforma per donar-los la informació. Aclareix a la senyora Gil que a la plataforma els van ensenyar quatre fotos, amb un canvi de lloc del camp de futbol i el poliesportiu, però es queixa que no van poder fer fotos per mostrar-ho a qui no hi era del seu grup. Lamenta que no els van dir com es faria l'entrada de vehicles al centre de neteja i de les persones que funcionarien per allà, i que tampoc es va dir res del fet que la plataforma està en contra d'aquest projecte.

Recorda que 40 anys enrere ella tenia 25 anys, quatre filles i fills, i el seu edifici era ple de criatures, les voreres plenes de cotxes i hi havia fàbriques de diverses coses, molts tallers de fusters i ebenistes, es lluitava per escoles i espais veïnals, i hi havia una quadra de cavalls i de cotxes de passeig. Lamenta que tot ha desaparegut, igual que les criatures, que han marxat del barri, viuen a altres zones de Barcelona, de Catalunya o fins i tot d'Anglaterra. Constata que l'única lluita que es manté en aquests 40 anys és per la Monyos, que ara només és al 91 i ja no li poden dir Monyos. Exposa que 30 o 40 anys enrere no es parlava d'illes de calor, de refugis climàtics ni tampoc de la toxicitat del terra de coloraines que es posa a tots els parcs de menuts perquè no es facin mal. Recorda que també tenien pedres perquè pugessin i baixessin i agafessin força als peus, a les cames i als malucs.

Comenta que d'aquí a 40 anys no servirà canviar els terres durs que hi ha a tot arreu per zones enjardinades. Diu que reivindicacions a tan llarg termini ja no són ni necessàries ni viables segurament.

La **regidora** respon, en primer lloc, al senyor Vives i a la senyora Weidmann. Li consta que el carrer Burgos és un lloc en què hi ha activitats delictives perquè ho han estat parlant amb la Guàrdia Urbana, que s'ha coordinat amb els Mossos d'Esquadra. Creu que val la pena fer una trobada amb els veïns més enllà d'aquesta resposta per poder parlar amb la Guàrdia Urbana i els Mossos per tal que els veïns també coneguin què s'està fent i com s'està plantejant.

Apunta que en aquests edificis ocupats que no són de titularitat pública, en què el propietari és privat, sempre hi ha un element que ho fa més complicat, ja que és el propietari qui ha d'iniciar els procediments judicials perquè es puguin fer les desocupacions. Aclareix que l'Ajuntament no pot anar a un edifici privat a instar que es desocupi si no ho fa el propietari. Detalla que, en canvi, sí que s'està fent als llocs on la titularitat és pública, com va passar al mateix carrer Burgos –a la part del 26–, on sí que es va poder fer. En tot cas, li consta que hi ha dispositius de seguiment. Insisteix que val la pena que tinguin aquesta trobada més tranquil·la en què els veïns puguin explicar el que els preocupa, i els cossos de seguretat puguin explicar què estan fent, de manera que hi hagi un canal per tenir la informació més actualitzada.

Reconeix que l'entorn del carrer Burgos és un espai que s'ha anat degradant amb el temps. Per això creu que han de ser capaços, en el que queda d'any, de tirar endavant la modificació de planejament que es presentava amb la intenció que es pugui millorar, treure edificis que ja se sap que no continuaran, començar a treballar en la reubicació dels veïns, que és un dels projectes històrics i que explica en part per què aquella part de la ciutat s'ha anat degradant.

En tot cas, sap el que està succeint i diu que han estat en converses amb la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra. Torna a insistir que cal tenir aquesta trobada per poder explicar als veïns el que estan plantejant. Diu que, evidentment, no explicarà una estratègia policial a viva veu, però li consta que és un tema que preocupa els cossos de seguretat, que tenen estratègies i que ho estan controlant. Per tant, reitera que creu que val la pena que es vegin per conèixer de primera mà el que els veïns expliquin i que els veïns també tinguin la possibilitat de conèixer com ho estan plantejant les forces de seguretat. Insisteix que està bé que tinguin aquest espai, més enllà d'aquesta resposta, per treballar aquests temes de futur i que els veïns tinguin aquests canals de comunicació per anar fent seguiment dels diferents passos, per veure si s'han posat en contacte amb el privat per poder instar al fet que el privat compleixi les seves obligacions com a propietari, que al final és fer-se càrrec d'un espai que té ocupat i que està provocant una sèrie de molèsties i, fins i tot, situacions delictives. Considera que amb aquesta col·laboració es podrà intentar solucionar aquest problema, que li consta que està creant no tan sols incomoditats i molèsties, sinó situacions de risc, de manera que es mereix que hi hagi aquesta coordinació perquè els veïns tinguin la informació ràpid.

Respecte al comentari de l'interès econòmic al barri del marit de la senyora Weidmann, diu que no contestarà, evidentment, ja que això no justifica cap tipus d'inacció. Apunta que la lluita contra el tràfic de blanques és una de les línies de treball del Govern i que l'Ajuntament té una unitat de lluita específica contra el tràfic de blanques i de suport a les dones que en són víctimes. Està segura que trobaran la manera de seguir treballant-hi.

Comenta que el senyor Mayne ha fet una llista de coses, algunes que ja estan fetes i d'altres que estan pendents. Li agraeix els comentaris sobre les que ja estan fetes, i creu que hi ha coses que s'han d'anar treballant. En tot cas, pel que fa als escocells sense arbres, admet que és un tema recurrent en els consells de barri i en les audiències. Diu que estan insistint a Parcs i Jardins perquè facin un mapa de quins d'aquests escocells dels arbres han d'acabar tenint arbres i quin és el calendari de plantació. Pensa que, en el cas que alguns ja no estiguin pensats per repoblar per alguna raó justificada, s'han de prendre les mesures per tapar-los o evitar que sigui un problema d'accessibilitat al carrer, perquè, si no, hi acaba havent un forat que genera unes pràctiques indesitjades.

Respecte als altres temes que ha comentat el senyor Mayne, es compromet a parlar amb els equips de manteniment per veure el tema de les peces grans de pedra per on havien passat vehicles i s'havien trencat. Pensa que pot ser un problema de com estan o a vegades del material. Reconeix que no és el primer lloc on alguns materials que són molt porosos, en el moment que hi ha un pas de vehicles més alt del que estava previst, tenen aquest efecte, però admet que s'ha de veure i se li ha de donar una solució. Es compromet a mirar-ho no tan sols amb els equips de l'Ajuntament, sinó també amb els instal·ladors que ho van fer.

En relació amb la plaça de Cristina Avinyó, creu que se n'han de felicitar, i constata que aquest cap de setmana han pogut veure com els nens i nenes estan gaudint molt de l'espai nou, tenint en compte que ha estat un espai molt reivindicat i que és i serà molt utilitzat. Pren nota del tema

dels escocells de tres arbres en què queda una part de deu centímetres, i ho passarà als equips perquè puguin fer les actuacions que corresponguin.

Pel que fa al tema del parc, desconeix que no s'havia fet aquesta reunió prèvia. Es compromet, doncs, a convocar-la i anuncia que demà mateix rebran la convocatòria de la reunió per veure quins són els arranjaments que es fan amb el parc i quines són les opcions. Comenta que avui no podrà ser perquè acabaran tard, però insisteix que demà es parlarà amb els equips per veure què ha de passar amb aquell espai.

Respecte a les altres coses que el senyor Mayne no ha comentat però que són a la llista, diu que hi donarà resposta per escrit.

Adreçant-se a la senyora Ibáñez i a la senyora Molina, comenta que algunes coses que dirà respondran a la intervenció de les dues, tot i que algunes són més específiques. Constata que la senyora Ibáñez parlava de les directives europees, però respon que aquestes parlen de grans números a escala de ciutat i de districtes i d'àrees, no d'una zona concreta. Diu que ja sap que no és el que ella vol sentir, però que, quan es fa, s'han de mirar totes les zones verdes que hi ha al Districte i al barri i les que s'estan projectant.

En relació amb l'acusació de polítiques curterministes, replica que la reivindicació dels espais esportius de la Magòria no és en cap cas curterminista, ja que fa molts anys que es demanen, en consonància amb el que deia la senyora Molina, que fa vuit anys que defensa el parc i fa més de dotze anys que estan pendants les obres a la Magòria. Comenta que és un espai que ha crescut i que, mentre no s'han produït les obres, ha generat altres dinàmiques i altres maneres de fer.

Diu que li podran dir que menteix, però no que és incoherent, tot i que tampoc no menteix mai. Recorda que sempre ha dit que hi haurà una zona verda i que no serà com l'actual. Afirmar que això ho ha repetit sempre i creu que ho repetirà a totes les audiències, perquè està segura que els veïns continuaran defensant el que creuen just i important per a la ciutat. Manifesta, però, tot el seu respecte i no vol que ningú pensi que fa aquest comentari per falta d'empatia amb el que defensen els veïns. Insisteix que hi ha un projecte que fa molt de temps que està en marxa i que està demanat, que si no hi hagués el parc de neteja l'únic que faria és endarrerir-se, però aniria igual i les afectacions al parc serien molt similars, perquè al final el que es fa és construir una cosa a sobre una altra. Reitera que no és industrial, sinó un equipament de neteja, que ha de garantir que es pugui fer la neteja de proximitat. Apunta que aquestes opcions estan en marxa. Reconeix que no ha pogut explicar els projectes perquè hi ha un recurs i, quan hi ha un recurs, no estan autoritzats a poder fer pública la proposta guanyadora, que és la que explica les entrades, les sortides i les mides. Diu que no l'han compartit ni amb la plataforma ni tampoc amb les entitats esportives, tot i que han explicat sempre la informació que tenien i els dibuixos que hi havia dels projectes anteriors, que han servit de base per a aquesta licitació. Remarca que fins que no estigui resolt aquest recurs tenen prohibit legalment poder compartir aquest projecte, perquè la persona que denuncia és una persona que presenta un altre projecte i es considera que no es pot fer públic cap dels dos perquè estaria condicionant el resultat d'aquest recurs.

Comenta que en el moment en què es pugui explicar el projecte i es pugui fer la reunió amb la informació que demanen els veïns es convocarà ràpidament, però, mentre hi hagi aquest recurs, cosa que es pot endarrerir entre tres i quatre mesos, no ho poden fer. Insisteix que en fase de recurs els equips tècnics no poden fer públic el contingut de la proposta guanyadora ni de la resta de propostes que s'han presentat fins que es decideixi legalment quina és la guanyadora.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Macias.

La senyora **Josefina Macias**, com a veïna de la Marina, es queixa que al barri hi ha actes incívics al voltant d'uns locals d'oci dels Jardins de la Mediterrània. Vol fer una proposta per solucionar-ho, i, com que no creu en les solucions punitives, la seva proposta és destinar agents cívics perquè conscienciïn les usuàries d'aquests espais i puguin ser compatibles amb el descans dels veïns.

Pensa que és important que es prenguin seriosament tot el que passa en aquests jardins. Diu que els veïns tenen dret a descansar, i la gent té dret a gaudir. Insisteix, però, que les solucions sempre han de ser l'última solució.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Ureña.

El senyor **Sergio Ureña Sancho** agraeix l'oportunitat de poder parlar i exposar una mica les problemàtiques del barri de la Marina, que considera que s'haurien de resoldre.

Es pregunta fins a quan els veïns i veïnes del barri de la Marina, de la Zona Franca, han d'estar patint l'escalada de robatoris a persones grans o vulnerables, les múltiples acampades d'indigents per tot arreu, persones que van despullades pel carrer i que es masturben davant d'escoles infantils, o gent que fa servir espais públics, com ara parcs infantils, per rentar-se les seves parts nobles. Vol saber si des del consistori s'està valorant reforçar la seguretat ciutadana, dotant de més efectius policials i més mà dura amb aquests delinqüents i incívics.

Demana que no hi hagi una doble vara de mesurar a l'hora de ser contundent amb les multes entre persones amb DNI i persones que no porten identificació sent-ne conscients, perquè està segur que si ell fes alguna cosa semblant el multarien i, segons la gravetat dels fets, acabaria a la presó. Consta que tothom sap que hi ha una immunitat cap a certes persones, que la mateixa policia admet que estan lligats de peus i mans i acaben deixant anar els delinqüents al cap d'unes hores. Remarca que, a més, sovint acaben sent multireincidentes. Encara que els polítics s'entesten a dir que només són casos aïllats, els acusa de saber que no és veritat. Pensa que dir la veritat sobre aquest tema no significa ser simpatitzant d'extrema dreta.

Pel que fa a la neteja i abandonament de parcs infantils, sol·licita que escalin la seva demanda al departament corresponent i actuïn en conseqüència, perquè des de fa força temps ha notat que la majoria dels parcs infantils del barri de la Marina estan en un estat lamentable de brutícia, de deixadesa en algunes instal·lacions, sumat a l'incivisme dels propietaris de gossos, que permeten que facin les seves necessitats en aquests espais.

Finalment, destaca la inacció de les unitats de neteja, ja que diverses vegades s'ha trobat operaris que veuen la brutícia i només retiren restes de vegetació i passen de llarg, de manera que la resta de coses –llaunes, excrements o altres residus– es queden allà sense recollir. Considera que és un perill de salubritat per als que tenen fills com ell.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Rivero.

El senyor **Juan José Rivero Lozano**, també veí del barri de la Marina, comenta que són un grup de veïns indignats amb el que està passant al barri, sense entrar en detalls del que ha explicat el senyor Ureña. Diu que no vol entrar en detalls de menes, etc., sinó que es refereix a tota persona que comet una acció incívica, independentment del seu origen, que li és indiferent.

Vol exposar que no hi ha cap tipus de resposta per part de l'Ajuntament, quan els veïns intenten promoure un barri segur, net i poder viure tranquils. Consta que el barri s'està convertint en una

«presó tova» al final de la Zona Franca, en què els veïns no tenen ni veu ni vot per decidir si ho volen o no, ja que ho decideixen els polítics, que voten els ciutadans. Es queixa que els veïns no tenen l'oportunitat de poder decidir com es gestionarà aquest tema o què es farà. Es queixa que, tal com ha dit el senyor Ureña, en una font on beu la seva filla hi pugui haver un home rentant-se els genitals, o bé que un senyor es masturbi davant de la seva dona quan passeja el gos. Lamenta que la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra no facin res, tot i que reconeix que aquests dies hi ha anat la tele i ara estan protegits, perquè hi ha anat un senyor de VOX i un senyor del PP. Però insisteix que estan deseparats, perquè quan marxa la tele tornen a estar igual que abans-d'ahir, amb el senyor que es masturba al carrer. Reitera que li és igual la seva procedència i que no es refereix a menes ni a romanesos ni a sud-americans ni a espanyols ni a catalans. Reitera que vol un barri segur, que la seva filla pugui anar de l'escola a casa sense tenir por.

Comenta que té veïnes que van amb un esprai de gas pebre a la bossa perquè ja les han atacat persones que els diuen que estan molt bones i que les volen fer seves. Precisa que la seva filla té tretze anys i sembla una doneta, però que si a la seva filla li passa alguna cosa és ell qui té el problema, com a home i com a pare, i el dolent serà ell, perquè li ha pegat a algú o li ha fet mal a algú, perquè els polítics no fan res.

Reitera que vol saber quan l'Ajuntament posarà seguretat al seu barri, perquè no es veuen cotxes de la Guàrdia Urbana a la Marina o al passeig de la Zona Franca. No sap si és que tenen por o que l'Ajuntament no els envia. Diu que té un restaurant a Bellaterra i que per entrar a Bellaterra passa un control de robatoris cada dia i per sortir-ne també. Es demana com és possible que a Bellaterra, que hi viuen quatre milionaris, hi hagi això, i al seu barri, que és un barri de treballadors, obrers, paletes, jubilats, senyores amb problemes, etc., no hi hagi un grau de seguretat mínim. Aclareix que no demana un control d'entrada, sinó un grau de seguretat mínim. Remarca que no es veuen patrulles a la tarda. Diu que els nens surten de l'escola i, un cop passen el pas de vianants, se'n va la Guàrdia Urbana. Comenta que a la seva mare l'altre dia li van robar, i es pregunta on eren la Guàrdia Urbana i l'Ajuntament llavors. Constata, però, que quan ve la tele tothom apareix, perquè és molt bonic sortir a la foto.

L'únic que reclama és que vagin a fer un tomb pel seu barri, que pertany a aquest Districte, que no és que siguin l'escòria del final de la Gran Via, sinó que són d'aquest Districte. Insisteix que vagin a la plaça de la Marina, als Jardins de la Mediterrània, a la plaça de Sant Cristòfol, que ell els ensenyarà el que hi ha. Els convida que hi vagin amb ell perquè vegin el que hi ha, ja que els veïns reivindiquen quatre coses, i no que marxin els estrangers.

Només demanen que hi hagi seguretat i tranquil·litat per a les seves famílies. Aclareix que no parla del fet que hi hagi el PSOE o el PP o la seva mare al Govern, ja que això li és igual; només reclama una mica de seguretat per a les famílies del barri, que la seva mare pugui anar a comprar el pa tranquil·la, que la seva filla torni de l'escola sense que l'hagi d'anar a buscar –ja que la va a buscar cada dia–. Diu que té la sort de tenir una empresa i poder sortir i entrar quan vulgui, però hi ha gent que ha de treballar nou o deu hores al dia per poder pagar els seus impostos perquè tothom cobri.

Reitera que vol informació sobre la «presó tova» que s'està fent: qui la gestionarà, com es gestionarà, què és. Comenta que ell té negocis de restauració i no hi entén, de presons ni de política, sinó de restaurants. Es queixa que ningú els n'ha informat ni els ha explicat què és una «presó tova». Diu que pot respectar que s'hagi decidit posar-la allà, però vol saber quines condicions hi ha, perquè, segons té entès, aquests senyors només aniran a dormir allà i la resta

del dia estaran al carrer, tot i que no sap si serà al revés. Entén que una presó és per a una persona que ha comès un crim i l'ha de pagar, i a aquests senyors els donaran una llibertat i campan pel seu barri. Comenta que al seu barri ja en tenen prou. Els convida a fer un tomb per la plaça Sant Cristòfol, pels Jardins de la Mediterrània, per Estrelles Altes, per les cases. Consta que el barri és molt gran i té molts espais, però l'Ajuntament no actua de cap manera: no hi ha Guàrdia Urbana, no hi ha Mossos d'Esquadra, no hi ha cap tipus de seguretat.

Per tant, reclama que posin una mica de la seva part i que intentin ajudar aquests veïns, ja que ho estan fent ells i ho estan reivindicant de l'única manera que poden, que és aquesta. Aclareix que podrien fer manifestacions i soroll, però no volen, de moment. Amenaça, però, que si s'ha de tallar la plaça Cerdà la tallaran.

El senyor **Juan José Rivero Lozano** amenaça que si cal parar el Mobile perquè els facin cas ho faran. Diu que al seu barri hi viuen 110.000 persones i poden sortir al carrer i parar el Mobile, i que si han de molestar a Gran Via, que és l'entrada principal de Barcelona, també ho faran. Troba vergonyós que intentin fer les coses bé i que ningú els escolti.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Martínez.

La senyora **Fina Martínez Pertegaz** diu que ahir van trobar a faltar la regidora. Consta que els veïns que ja han intervingut han dit moltes de les coses que volia dir ella. Tenint en compte que disposen de poc temps, està d'acord amb tot el que han dit i ho subscriu, però n'afegirà algunes més.

Remarca que sempre que assisteix a les sessions es queixa del mateix: el barri està brut, no netegen –ha enviat fotografies a la Sara perquè no netegen bé–, els Jardins de la Mediterrània són incompatibles amb benestar i dormir, etc. Exposa que aquest estiu justament ha estat horrorós, ja que han tingut un home cridant com un boig i han hagut de trucar cada nit a la Guàrdia quatre, cinc i sis vegades, cosa que no s'hauria imaginat mai. No sap ni com ho han aguantat.

Dit això, remarca que la falda de Montjuïc està plena d'assentaments de gent, amb el perill que suposa que s'hi cali foc. Pregunta qui controla els assentaments que hi ha al costat de la Fira, perquè tota aquesta gent va al barri. Exposa que la gent del barri està espantada per aquest motiu, ja que, en comptes d'anar a menys, han anat a més i cada vegada s'afegeixen més problemes. Consta que ha arribat un moment en què ja no surt a les deu de la nit amb els gossos, quan abans sortia sense problemes, però ara surt a quarts de vuit del vespre perquè encara hi ha gent pel carrer, ja que, quan no atraquen un home i el tiren de la cadira de rodes, peguen una dona per treure-li la cadena. Es queixa que quan truquen a la Guàrdia Urbana ja han marxat. Sap on es fiquen, perquè hi ha un local farcit de gent que dorm en uns matalassos, però la policia no hi pot entrar sense una ordre del jutge. Creu que l'Ajuntament això ja ho sap, i es pregunta què s'ha de fer.

Diu que ha arribat un moment en què els veïns estan tan desesperats que faran el que sigui. Exposa que hi ha anat fins i tot la tele i ella hi ha parlat, tot i que li feia vergonya, però ja no n'hi fa. Sap que hi ha gent que està molt enfadada perquè tenen locals i negocis i, com que fa pudor, pensen que la gent no hi anirà a comprar i agafarà por del barri. Es pregunta si han de callar i que la cosa s'incrementi. Lamenta que ella no pot fer-hi res i pregunta què pensa fer l'Ajuntament.

Sap que als polítics els paguen per moltes coses, però pensa que a vegades per tirar pilotes fora perquè no saben què dir ni poden fer-hi res, cosa que entén perquè sovint depèn d'instàncies superiors. Consta que la seva obligació és demanar responsabilitats, però la dels polítics és buscar solucions.

La **presidenta** dona la paraula a la regidora per respondre aquest bloc d'intervencions.

La **regidora**, en primer lloc, vol començar agraint el to de les intervencions. Creu que les intervencions que expliquen i denuncien però ho fan pausadament i amb respecte sempre sumen, perquè al final comparteixen la preocupació perquè les coses funcionin.

Comença contestant una cosa que ha dit la senyora Martínez, perquè parla dels polítics com si fossin una espècie diferent dels humans. Diu que no pot parlar per tothom, però sí pels consellers del Districte dels diferents partits, que són veïns i veïnes que en un moment determinat han decidit assumir una responsabilitat intentant fer-ho el millor possible. Aclareix que no està tirant pilotes fora ni està dient que no assumeixi responsabilitats, sinó que els consellers també viuen als barris i també veuen com funcionen les coses, i no són uns éssers que visquin en una bombolla, que no passegin pel barri, ja que passen per la Marina. Comenta que ella és veïna de la Bordeta i va a comprar al mercat de la Marina, que té molt a prop, però també va a Can Clos i passeja per la Marina amb certa normalitat quan té temps, sobretot el cap de setmana.

És conscient que hi ha coses que no funcionen a la Marina, però tampoc a la ciutat. No nega que hi ha problemes de seguretat, que hi ha un creixement dels assentaments i de la gent que viu al carrer, fet que provoca que hi hagi més situacions de problemes de convivència, perquè algunes de les persones que hi ha en aquests assentaments són perfils delinqüencials, encara que siguin una minoria, i perquè també hi ha persones amb problemes de salut mental. Comenta que moltes de les intervencions que s'han fet responen a una mateixa persona amb problemes de salut mental, de la qual tots han vist els vídeos que es repeteixen.

Pel que fa als assentaments, explica que hi ha seguiment de Serveis Socials, que identifiquen les persones que hi ha i, en cas de menors, intenten veure com se'ls ajuda, si hi ha persones a qui es pugui vincular ajudant-les a buscar una feina, si tenen un problema econòmic ajudar-les a sortir d'aquesta situació, etc. En el cas de perfils delinqüencials, exposa que Serveis Socials no hi té res a dir, sinó que són els Mossos d'Esquadra que han de fer la seva feina i que han de donar resposta a aquestes situacions.

Exposa que l'últim any hi ha hagut un increment a tota la ciutat d'un 21% pel que fa a les persones que dormen al carrer. Constata que això es produeix en un moment en què l'Ajuntament està posant més diners que mai perquè això no passi. Informa que a Barcelona hi ha 51 milions d'euros que es dediquen a persones que no tenen llar, que viuen en pensions o allotjaments temporals o en equipaments de Serveis Socials que els donen resposta. Reconeix, però, que l'Ajuntament és l'única administració de l'entorn que ho fa, fet que provoca un efecte crida i una manca de solidaritat dels municipis del voltant. Precisa que Barcelona no té capacitat d'assumir més persones i, per tant, necessita més que mai no bones paraules, sinó que la resta d'administracions també l'ajudin a controlar-ho. Constata que és un tema de país i de l'àrea metropolitana, i informa que estan en converses amb totes les administracions dels voltants per buscar solucions que els ajudin a obtenir solucions definitives, no a moure la gent, que és el que es fa a vegades. Comenta que els cossos de seguretat els informen de situacions de risc sovint també per a les mateixes persones que són al carrer o als assentaments, que a vegades són persones que treballen, però no tenen capacitat d'arribar a una residència per viure o que han estat desnonades d'una habitació i estan en un impàs. Indica que aquestes persones també necessiten tenir aquesta protecció, tot i que també els veïns. Remarca que s'estan treballant aquests temes, però no hi ha una vareta màgica, i es malfia de la gent que diu que té una vareta màgica i que amb dues coses solucionarà el problema. Insisteix que no és màgia, sinó que és la suma de moltes coses i la conseqüència estructural de baixos salaris, d'un preu de l'habitatge

elevat, del marc d'estrangeria, etc. Pensa que cal anar mirant perfils i veient com s'ataca cadascuna de les solucions.

Exposa que la Marina és un barri que té, com tots, coses a millorar, però que també ha millorat molt els últims anys, cosa que també és gràcies a la feina que fan moltes de les entitats de la Marina des de fa molts anys, que reivindiquen el barri i treballen en les millores. Des del punt de vista de les dades objectives, i no de percepcions ni de l'impacte que poden tenir, comenta que les dades objectives demostren que hi ha hagut menys situacions delictives, fet que no vol dir que les que hi ha no siguin greus i potser en zones en què no passava tant.

Informa que hi ha una taula de convivència i civisme amb entitats veïnals. Explica que van tenir-hi una reunió a la tornada de vacances i que n'hi ha una altra tancada per al dia 22 en què volen portar propostes dels cossos de seguretat, ja que estan parlant tant amb la Guàrdia Urbana com amb els Mossos d'Esquadra i els han demanat un pla de xoc. Consta, doncs, que les pròximes setmanes aniran veient com se soluciona tot això o, com a mínim, com es van posant aquestes solucions o aquestes vies de treball que els han d'ajudar a millorar-les.

Comenta que en algun dels casos més vinculat a la salut mental els equips estan treballant per intentar aconseguir una incapacitació per part d'un jutge que els ajudi perquè aquesta persona pugui anar a un centre. Informa, però, que això no és automàtic i que ni l'Ajuntament ni cap administració poden agafar una persona que és al carrer i tancar-la en un centre, per molt que tingui un problema de salut mental i sigui disruptiva i estigui generant problemes de convivència. Insisteix que això la normativa no ho permet, ni l'espanyola ni l'europea. Informa que hi ha una directiva europea que marca per què no pot passar això. Reitera que cal que un jutge valori que aquella situació és prou greu i que aquella persona no té capacitat de prendre decisions per poder fer-ho en un centre. Remarca que tant els equips de Serveis Socials com els equips de salut mental al carrer i els cossos de seguretat estan treballant per muntar un cas per portar-lo al jutge i que aquest entengui que hi ha casos en què cal treure aquelles persones i donar-los una solució més adient a la situació en què estan.

Pel que fa als Jardins de la Mediterrània, tenint en compte que no és la primera vegada que se'n parla –fins i tot quan era alcalde el senyor Trias i en mandats anteriors–, considera que s'han anat fent coses: s'ha millorat la plaça i s'hi han fet obres, hi ha una normativa que redueix l'obertura dels bars i el nombre de bars i terrasses, amb algunes eines jurídiques que només estan als Jardins de la Mediterrània per intentar donar-hi resposta. Sap que hi ha una petició de tancament sobre la taula, però diu que aquest tancament no és senzill, perquè jurídicament les propietats i les servituds de pas fan que s'hagi d'articular quina és la fórmula per fer-ho. Consta que el parc és públic, però hi ha alguns passadissos que pertanyen als edificis, de manera que hi ha una complexitat. Afegeix que hi ha una segona complexitat perquè hi ha activitat econòmica a dins amb els bars, que tenen uns drets i que l'Ajuntament no pot tancar mentre hi ha aquesta activitat econòmica. Aclareix que l'Ajuntament està buscant fórmules, tot i que no és senzill, i els equips del Districte tenen l'encàrrec de mirar tots els possibles escenaris i veure quines són les fórmules: si es pogués tancar, com es podria tancar, de quina manera, durant quant de temps, en quins horaris, etc. Consta que, com han tingut fins ara, hi haurà ocasió de parlar de totes aquestes mesures.

Respecte al tema de la neteja, tampoc n'està contenta, però ni a la Marina ni a la resta del Districte. Explica que van tenir una primera reunió des del punt de vista tècnic al voltant de les festes de Sants, en què es va aconseguir millorar algunes coses amb el dispositiu de festes, que l'any passat va ser un desastre i enguany han aconseguit que això no passés. Però han sol·licitat

una reunió amb l'empresa responsable de la neteja per demanar explicacions en general, no d'una zona concreta, i de coses que no els agraden. Es compromet a fer arribar totes aquestes queixes a l'empresa de neteja i als equips que fan les inspeccions perquè començaran a ser molt més durs i posaran sancions a l'empresa. Recorda que una vegada es va fer i va funcionar, però que s'han deixat de posar sancions i s'han relaxat, de manera que caldrà tornar a fer-ho. Informa que hi ha uns inspectors que van a veure els espais.

Respon a la senyora Martínez que li consta que hi ha una empresa que ho fa, tot i que reconeix que potser no a totes bandes, però sí que els tenen geolocalitzats amb GPS. Dona, doncs, la raó als veïns en el fet que el tema de la neteja és francament millorable. Comenta que en el cas dels jardins han demanat fins i tot que posessin un altre tipus de màquines de neteja, que fessin un altre tipus de neteja amb regatge, però no s'ha fet. Diu que a això també se li suma l'incivisme, ja que per molt que es netegi cal que després hi hagi un manteniment per part dels veïns i veïnes també i les persones que surten amb gossos, les que surten a caminar i les que dinen als espais.

Aclareix que la senyora Martínez deia que si no es cuida una finestra al final el del costat es fa. Creu que hi ha molts elements i que hi ha espais al barri de la Marina amb activitat veïnal per anar generant aquests espais. Recorda que el dia 22 hi ha convocada la Taula Cívica, tot i que no sap si tothom ha rebut la convocatòria. Demana, però, que no es converteixi en una manifestació, perquè llavors no es pot treballar. Malgrat això, diu que sí, a banda de les entitats, hi ha alguna altra representació que vol anar-hi, els faran arribar la convocatòria perquè algun representant d'ells pugui anar-hi. Consta que, si es fa una assemblea, després és complicat que tothom s'escolti i poder arribar a acords. Però es compromet a anar trobant els espais de més gent i de menys gent perquè els veïns tinguin el màxim d'informació.

Aclareix al senyor Rivero que no és que estiguin protegits perquè hi va la tele, sinó perquè hi ha veïns i veïnes de la Marina que fa molt de temps que estan organitzats per tenir un barri amb la Taula de Civisme, amb la Taula de Convivència i que estan fent coses. Considera que el fet que vingui la tele és «pan para hoy y hambre para mañana». Pensa que cal mirar, més enllà del fet que vingui la tele, la imatge del barri que algunes televisions han donat durant aquests dies, que té molt poc a veure amb el barri de la Marina.

Aclareix que no diu que les imatges no fossin reals, sinó que hi ha hagut manipulació d'aquestes imatges per mostrar un barri que no és.

conclLa **regidora** comenta que el tema de la presó el porta la Generalitat, en concret el Departament de Justícia, i no és competència de l'Ajuntament. Informa que és un projecte que es va aprovar fa dotze anys, de manera que no és d'ara. Diu que poden fer venir algú de Justícia per explicar exactament com funcionarà, en quin moment entrarà en funcionament, les mesures de seguretat, etc., però insisteix que no és un projecte actual de l'Ajuntament, sinó que es va aprovar fa dotze anys i ara se n'està acabant la construcció. Es compromet, però, a demanar-ne tota la informació.

Reconeix que podrien estar parlant tot el dia, però vol acabar amb un tema. Lamenta no haver pogut ser a la reunió d'ahir, però aclareix que no hi havia una tècnica i un conseller, sinó que hi havia dos consellers de govern. Comenta que la Nuria Pey és la consellera tècnica, que vol dir que és la coordinadora de tots els consellers de govern al Districte, per tant, des del punt de vista d'organigrama polític, la persona que està just per sota d'ella mateixa a escala de govern de districte. Conclou que, tot i que ella com a regidora del Districte no hi va poder ser, no es va deixar els veïns amb un equip tècnic, ja que hi havia el conseller de govern de la Marina i la consellera tècnica, que insisteix que és la número 2 de la regidora al Districte. S'excusa dient

que a vegades té altres obligacions com a regidora que no pot delegar i en aquell moment va sorgir una qüestió d'última hora. Està segura que tindran altres moments per anar-ne parlant.

Considera que amb això ha donat una mínima resposta, malgrat que entén que hi ha coses que s'han d'anar treballant i que es tracta no del que ella digui avui, sinó que es vagin veient les coses les pròximes setmanes.

La **presidenta** enceta un tercer bloc d'intervencions veïnals i dona la paraula a la senyora Horrillo.

La senyora **Àngels Horrillo Sánchez**, en nom de la Plataforma del Jardí de l'Estació de Magòria, es queixa que els veïns segueixen sense que ningú de l'Ajuntament els convoqui públicament a cap reunió per explicar-los amb detall i comprensió per a la ciutadania què es vol fer amb el solar municipal que hi ha entre els carrers Moianès, Corral i Gran Via de les Corts Catalanes, és a dir, el solar on actualment hi ha l'espai natural de l'estació i pàrquing a l'aire lliure de la zona verda més propera al carrer Moianès. Reitera que el veïnat segueix esperant que els convoquin com els van assegurar que farien.

Comenta que, personalment, ha sol·licitat informació pel Portal de Transparència el mes de juliol, però es queixa que encara no ha obtingut cap resposta. Exposa que a altres veïns sí que els ha respost aquest organisme. Es queixa que els serveis competents del Districte encara no han publicat els documents, malgrat que ja han vençut els terminis i estan executant actuacions no publicades com ara les prospeccions geològiques al terreny. Denuncia, doncs, que s'estan fent sense estar publicades.

La preocupa moltíssim que el Districte ignori per complet en els seus projectes urbanístics les més de 200 morts que hi ha hagut aquest estiu per les onades de calor a Catalunya, de les quals van parlar al juliol, quan encara no se sabia si les morts eren a causa de la calor o no. Considera que el consistori no ha tingut en compte tots els avisos, recomanacions i indicacions dels experts urbanístics, arquitectes, enginyers que alerten que, si es continuen projectant obres que generin illes de calor, aquesta xifra de morts seguirà augmentant.

Pensa, doncs, que continuar endavant amb el projecte de dos camps de futbol, el poliesportiu per a esports de pilota federats, la innovació en pistes de petanca soterrades i el Centre Logístic de Serveis de Neteja i Parcs i Jardins, sense preveure l'efecte d'illa de calor i la pèrdua de biodiversitat i espais verds de qualitat que té el barri, és un atemptat contra la salut, el benestar i la qualitat de vida de tots els veïns de la Bordeta, la Font de la Guatl·la i Hostafrancs, a més de demostrar que són uns negacionistes del canvi climàtic i un perill per als infants, joves i gent gran.

Aclareix que parla ella, però que no està sola, ja que són més de 2.000 persones que han signat per aturar aquest nyap de projecte urbanístic, en què l'Ajuntament vol col·locar instal·lacions en altres punts del barri que no els han permès realitzar. Remarca que, si a Can Batlló no hi cap, a la Magòria tampoc.

Comenta que les signatures es registraran aquesta setmana perquè a la tarda no treballen al registre de l'Ajuntament, de manera que ho faran aquesta setmana al matí, a part de 1.000 signatures que ja havien registrat fa un temps i que continuen agafant signatures. Posa de manifest que lluiten per un espai natural de l'estació de Magòria, que no ha de ser un espai industrial, sinó un espai verd que el barri necessita.

Canviant de tema, vol denunciar amb fermesa el genocidi que Israel exerceix sobre el poble palestí, especialment sobre la població de Gaza. Rebutja aquesta barbàrie i expressa tot el seu

suport i solidaritat amb els gazians que resisteixen amb dignitat davant de la injustícia i la destrucció i la injustícia de tot el món, que es tapa els ulls.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Coloma.

La senyora **Isabel Coloma Pérez**, en nom de la Plataforma del Jardí de l'Estació de Magòria, constata que les seves companyes han exposat àmpliament la problemàtica. Comenta que ella és nova a la plataforma, però li dona suport perquè creu que és de justícia fer costat a aquesta reivindicació.

Diu que cada vegada entén menys l'Administració. Explica que des de fa uns anys l'Ajuntament de Barcelona potencia que la ciutat sigui més sostenible des del punt de vista mediambiental, ja que endega projectes i obres com promoure carrers de vianants o impulsar l'ús de bicicletes i altres artefactes per reduir el trànsit de cotxes a fi d'evitar la contaminació mediambiental, a més de potenciar l'ús del transport públic, coses que li semblen molt lloables. Constata, però, que hi ha una contradicció: tenint en compte que es vol que la ciutat de Barcelona sigui un referent de sostenibilitat mediambiental, es pregunta per què el consistori es vol carregar un petit parc jardí al carrer Moianès –el Jardí de l'Estació–, que és un oasi d'arbres i de verdor i que, a més, té un hort urbà. Comenta que allà hi van a fer tertúlies la gent gran, les criatures hi juguen o hi van a llegir els adults.

Exposa que aquest projecte, impulsat per l'Ajuntament i imposat al veïnat, preveu la instal·lació d'un poliesportiu que sembla ser que és federat. Es pregunta si els veïns el podran fer servir i li agradaria que el Govern ho expliqués. Afegeix que el projecte inclou la instal·lació d'un parc mòbil del servei de neteja de l'Ajuntament, justament on es troba aquest parc jardí, sense haver fet una consulta prèvia. Pregunta, per tant, si no s'hauria pogut consultar l'opinió al veïnat. Es demana si no mereixen aquest respecte abans de licitar, tenint en compte que la licitació ja està en marxa i fins i tot hi ha prospeccions al jardí, que veu des del balcó de casa seva.

Aclareix que no demana una informació prèvia al veïnat, sinó que es paralitzi aquest projecte el més aviat possible.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Gómez.

La senyora **Lidia Gómez Montañés** demana disculpes perquè creu que el seu paper s'ha perdut i retorna a un tema que s'ha parlat una mica. Comenta que, en concret, el seu tema va relacionat amb l'actuació policial, no tant amb la feina dels polítics. Dintre del que sigui legalment possible vol saber, especialment, quines actuacions s'estan duent a terme per al control del tràfic de drogues i de la venda de drogues que hi ha al bar Xiao, que és dins dels Jardins de la Mediterrània, que és un bar que genera molts conflictes des de primera hora del matí i està al costat de la mesquita del barri, que també embruta el local i la zona que tenen al costat i generen constantment baralles i molt d'incivisme.

També vol saber si seria possible, com es fa a altres barris o al carrer de la Marina, que hi hagi patrulles policials o agents cívics per garantir que els establiments, ja siguin locals o bars, tanquin a l'hora que han de tancar i que es respecti la quantitat de cadires i taules que tenen permeses o que legalment estan pagant. Perquè entén que, si es fa en altres barris de Barcelona, també es possible que es faci en aquest i perquè li agradaria establir la frase «les dues Marines, Marina de Port i Marina del Prat Vermell, no volem ser barris de tercera ni barris oblidats».

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Galán.

La senyora **Nerea Galán Aragón** manifesta que li sembla vergonyós que es digui que la Marina ha millorat, quan és tot el contrari. Li agradaria saber quants dels consellers viuen al barri.

Pregunta quines mesures s'han pres per posar fi als actes incívics i violents que no permeten el descans ni la seguretat dels veïns de la Marina de Port, que també pertanyen al Districte, però que estan abandonats. Denuncia que, mentre els polítics es dediquen a esquivar pilotes i donar excuses amb promeses buides, hi ha veïns que, per culpa d'aquesta passivitat, veuen com cada dia el barri on van néixer i es van criar es degrada cada vegada més.

Recorda que els consellers no hi són per ocupar una cadira ni per fer-se fotos, sinó per governar, cosa que significa donar solucions, no discursos. Per tant, demana que deixin de mirar cap a una altra banda i actuïn d'una vegada. Vol que els consellers solucionin els problemes, que demanin perdó per l'abandonament que han patit i que assumeixin responsabilitats polítiques.

Per acabar, vol fer una menció a la regidora, Raquel Gil, que ahir va plantar els veïns malgrat tenir una reunió acordada i sabent des de primera hora que no hi podria anar. Manifesta que se'ls acaba la paciència i que els polítics són qui l'està esgotant. Conclou que ella personalment també n'està farta.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Sierra.

El senyor **Guillermo Sierra Calvo** comenta que, com a veí del barri de la Zona Franca, on ha viscut trenta-nou anys, des que va néixer, hi ha vist de tot, però la situació actual no té punt de comparació. Diu que a ell des de petit l'han educat per dir la veritat i les coses pel seu nom. Per tant, vol denunciar moltes actuacions que han passat, de les quals els seus companys i veïns s'acaben de queixar, però les repetirà per si no ha quedat clar el que està passant.

Tot seguit, en fa una enumeració: robatoris en habitatges i locals, tant de dia com de nit; assalts a la via pública, especialment a persones grans; agressions sexuals i comportaments intimidatoris, que generen por, sobretot entre les dones i els joves; vandalismes i danys a vehicles; zones mal il·luminades, convertides en focus d'inseguretat; baralles i disturbis nocturns, que alteren el descans; grups que generen sensació constant d'amenaça; falta de presència policial eficaç –malgrat tot, creu que posar més efectius policials no seria la solució al problema, ja que només seria posar un pegat a l'assumpte–; manca de control sobre certs menors tutelats, incloent-hi menes –considera que les coses tenen un nom i cal dir-les quan són veritat, encara que a vegades dolguin–, el comportament dels quals en alguns casos causen gran preocupació en el veïnat. Vol deixar clar que no jutja a ningú pel seu origen, però sí que exigeix un control, responsabilitat i solucions. Aclareix que no demana privilegis, sinó seguretat i viure tranquils, sortir sense por i que es respectin les normes de convivència. Aprofita per fer una pregunta sobre què tenen pensat fer amb el centre d'acollida i el control sobre la gent que hi ha.

Per tot això sol·licita una reunió amb la regidora i amb l'alcalde de Barcelona per traslladar-los aquestes preocupacions directament i demanar mesures urgents, ja que ahir els van deixar plantats en la reunió, com ja ha dit la seva companya i veïna. Amenaça que, si no se'ls escolta, continuaran organitzant-se amb més barris de Barcelona, perquè la seguretat no es negocia, és un dret.

La **presidenta** dona la paraula al senyor García.

El senyor **Rafael García Izaguirre** explica que és veí de la Marina, en concret de la plaça Sant Cristòfol, i és el cas aïllat 1557. Està en desacord amb el tema que s'està blanquejant el barri de la Marina. Considera que hi ha una realitat oculta o que es vol ocultar. Pensa que les coses s'han

de dir com són. Explica que quan vas a fer qualsevol tràmit al Districte et demanen la nacionalitat i la poses sense problemes, però que si ell diu que l'ha agredit un magrebí i li ha volgut robar se'l titlla de racista.

Posa de manifest que no permetrà que això quedi com que no passa res i que és un cas aïllat i no hi ha delinqüència. Constata que hi ha guetos. Afegeix que a la plaça Sant Cristòfol hi ha un local de patinets que regenta un algerià que hi ha fet habitacions amb pladur i posa tres o quatre persones per habitació. Es queixa que no passa res, tot i que a les dues de la matinada comença el batibull. Insisteix que ningú no fa res, encara que els veïns estan farts de dir-ho. Per tant, vol saber com s'actuarà en aquests casos.

Pensa que no es pot normalitzar. Recorda els que deien en el metro «qué triste es pedir, pero más triste es robar». Es queixa que ara roben i no passa res, perquè s'ha normalitzat, cosa que no vol que passi a la Marina de Port. Manifesta que no permetrà que vagin a caçar-lo com ho van fer. Constata que els lladres van darrere dels que es despisten, de la gent gran que no es pot defensar. Considera que ell sí que es pot defensar i que no és una persona vulnerable, però li fa ràbia que vagin per darrere. Pensa que no es pot tapar el que s'està tapant.

Conclou que només volia donar veu a això i posar-li cara, perquè no s'amaga de res. Algú de fons li diu que ensenyi el braç, i ell diu que té el bíceps trencat. Comenta que ha denunciat el noi, però no sap si denunciar també el Districte, perquè es pregunta de qui és la responsabilitat. Aclareix que el 99% de la gent no és racista, però demana que no hi sigui el que delinqueix o fa mal, o que es prenguin les mesures necessàries. Apunta que hi ha noies que s'han comprat un esprai de gas pebre, però diu que ell anirà a una armeria i que li facin la factura perquè sigui legal. Es pregunta si cal arribar a aquest punt. Demana que no s'oculti la realitat que hi ha, perquè hi ha més coses de les que s'oculten.

Pel que fa a les entitats, considera que estan fent una feina fantàstica al barri, però hi ha certs temes en què no es poden ficar. Demana, doncs, que no es culpin les entitats.

La **presidenta** dona la paraula a la regidora per respondre aquest bloc.

La **regidora** respon, en primer lloc, a la senyora Horrillo que algunes de les coses que ha llegit les havia contestat abans a la senyora Molina i a la senyora Ibáñez. Per tant, no tornarà a insistir-hi.

Pel que fa a les prospeccions geològiques, aclareix que abans de fer qualsevol obra es fan prospeccions per veure com funciona i com és el terra o si s'han de fer prèvies. Reitera, però, que fins que no hi hagi el recurs resolt no poden tenir aquesta reunió per donar explicacions als veïns, ja que la reunió seria per explicar que hi ha un recurs i que no poden ensenyar el projecte, cosa que seria bastant absurda.

Explica que tot té un temps: es va fer un projecte en què hi havia les volumetries, en què es diu urbanísticament on ha d'anar cada cosa, i després hi ha el projecte constructiu, que és com se li dona forma a tot això, que és el que acaba aterrant on hi ha les portes, on hi ha les finestres, on hi ha els espais, etc. Pensa que aquest és el que té interès que puguin compartir.

Pel que fa a la intervenció de la senyora Coloma, que parlava del tema de la Magòria, insisteix en el que ha comentat abans: quan es fan aquestes afirmacions sobre el negacionisme climàtic i sobre les onades de calor, constata que ho fan només pensant en una zona molt determinada, però l'Ajuntament ha de tenir la visió de tota la ciutat. Recorda que sempre ho ha dit i als veïns no els agrada, però al parc de Can Batlló hi ha 400 arbres que no hi havia abans. Afirmar que

quan les veïnes explicaven què hi havia fa quaranta anys deien que hi havia fàbriques, activitat industrial, poca zona verda, cosa que també expliquen altres veïns i veïnes. Ja sap que no es posaran d'acord perquè els veïns volen la paralització d'aquest projecte, però diu que aquest projecte no es paralarà si hi ha tots els visats judicials, com tenen fins ara. Aclareix que ho diu perquè hi ha entitats que fa més de catorze anys que esperen i que també són del barri. Consta que hi ha molts veïns i veïnes, tant a la Bordeta com al Districte, i que els que són aquí en representen una part, molt legítima, però diu que passen més coses al Districte, al barri i a la ciutat. Remarca que l'activitat esportiva, també la federada, necessita espais a la ciutat per desenvolupar-se. Comenta que els nens i nenes dels equips federats que jugaran a la Magòria i que avui dia estan desplaçats a altres llocs de la ciutat també són majoritàriament del barri.

Considera que si els nens poden agafar l'autobús a cinc minuts els veïns poden caminar cent metres per anar al parc de Can Batlló, de manera que aquest argument no li serveix.

La **regidora** constata que algunes de les qüestions els veïns ja les portaven preparades, però ella ja hi havia donat resposta en la intervenció anterior, de manera que no contestarà. Demana, doncs, que no ho interpretin com una manca de respecte perquè ja havia explicat el tema de la reunió. Li sembla curiós que algú sàpiga si ella sabia o no al matí que no tindria una reunió. No sap com tenen accés al seu cap o a la seva agenda. Reitera que no va poder anar a la reunió perquè va tenir una qüestió sobrevinguda, no perquè fos més important, però era una qüestió que no podia delegar. Insisteix que hi havia la representació màxima del Districte quan ella no hi és. En tot cas, ja ha demanat disculpes abans i creu que el més important és que trobin els espais per parlar, i no tant si hi és ella o el senyor alcalde, mentre se solucionin els temes.

En relació amb el que preguntava la senyora Gómez sobre el tràfic de drogues, respon que no té aquí el pla de treball dels Mossos d'Esquadra amb la seva delegació antidroga, però sí que li pot dir que, evidentment, hi ha plans i actuacions. Exposa que a les reunions que ha anunciat amb els cossos de seguretat se'ls pot preguntar sobre el tema. A continuació, vol posar algun exemple de coses que ha fet la Guàrdia Urbana, que és on tenen la competència municipal i que intenten sempre treballar amb els Mossos d'Esquadra, que és qui té la competència quan parlen de delictes. Reitera que quan hi ha un delictes qui és responsable són els Mossos d'Esquadra. Insisteix que l'Ajuntament ha demanat als Mossos d'Esquadra més efectius a la ciutat des de fa molt temps. Sap que hi ha noves fornades de Mossos d'Esquadra que s'han d'incorporar i que hi ha el compromís que quan això passi a Barcelona també hi haurà un creixement important d'aquesta presència.

Explica que la Guàrdia Urbana fins abans de l'estiu han tingut més de 137 intervencions, 53 punts beta. Comenta que en el cas dels Jardins de la Mediterrània han aixecat inspeccions a 8 locals, han fet 45 denúncies dintre dels Jardins per temes l'incivisme, hi ha 30 denúncies a locals que tenien algun tipus d'incompliment –d'horari, de taules, etc.–. Apunta que això té un procediment: primer, es comença el procediment administratiu, que acaba amb una sanció, i hi ha uns mesos, és a dir, no és automàtic. Però comunica que aquestes sancions estan posades i, per tant, on s'han detectat incompliments també hi haurà sancions i tindran conseqüències que s'aniran acumulant. Afirmar que, quan s'acumulen una sèrie de conseqüències, la conseqüència passa a ser més gran, però cal fer tot el camí.

Comenta que l'Ajuntament és una administració molt garantista, fet que protegeix els ciutadans, ja que l'Administració no pot entrar com un elefant en una cristalleria, sinó que ha de demostrar determinades coses, cosa que els fa ser lents en situacions en què els agradaria poder anar més ràpid. Insisteix que quan s'obre un expedient o una sanció la persona té dret a contestar, li ho

has de notificar, has de contestar les al·legacions, etc. Assegura, però –perquè les signa ella–, que les sancions acaben arribant, i algunes són nombroses. Per tant, creu que tota aquesta feina que han estat fent i la feina que fan a l'hora de tancament amb les patrulles que estan vigilant les hores de tancament els caps de setmana als jardins també estan fent aquesta tasca de control i de seguiment de l'activitat que s'està fent als bars.

Afirma que això inclou el tema de les drogues, perquè alguns dels locals que deia la senyora Gómez són locals on hi ha aquesta presència policial en el tancament. Diu que en aquest moment no disposa d'aquesta informació exacta que la senyora Gómez demana de la policia.

En resposta al senyor Sierra, li vol fer una apreciació sense ànim de polemitzar, i és que quan hi ha menors no acompanyats no són al carrer, estan sota la custòdia de la DGAIA. Afirma que és quan són majors d'edat que s'expulsen, però no quan són menors d'edat. Aclareix que si fossin menors d'edat i estiguessin al carrer tindrien una doble responsabilitat, i no és el cas. Insisteix que són majors d'edat, que és quan, malauradament... I diu que és una cosa que també han demanat a la Generalitat, que els ajudi a solucionar aquesta transició: persones que estan en una institució i en alguns casos amb uns processos que podrien ajudar a la seva inserció laboral, però que es veuen amb aquest trencament abrupte que els obliga sovint a situacions no volgudes.

Pel que fa al centre d'acollida, apunta que és un centre d'acollida per a persones sense llar, de manera que hi ha persones que pernocten –quan hi ha un treball amb Serveis Socials i una vinculació– i hi ha persones que hi van a menjar, a dutxar-se i a tenir assistència mèdica –persones que estan al carrer–. Explica que aquest centre va tenir un problema fa uns mesos: un incendi a l'interior, en què, malauradament, una de les persones que hi havia tenia un problema de salut mental seriós, va tenir un brot i va calar foc a la seva habitació, de manera que va provocar la seva pròpia mort i, a més, desperfectes a la resta del centre. Diu que, afortunadament, cap altra de les persones ni dels treballadors va patir danys, però avui dia hi ha una planta d'aquell centre que s'està arreglant perquè va quedar inutilitzada i, per tant, no podia fer la seva feina.

Comenta que al costat d'aquest centre és on s'ha fet un assentament, que és el que s'està controlant, perquè a l'Ajuntament també li preocupen algunes activitats. Explica que majoritàriament és gent que va al costat del centre perquè saben que allà tenen accés a la dutxa, al menjar i al metge i, per tant, hi ha certa sensació de protecció, però quan comença a haver-hi aquesta acumulació també són conscients que hi ha persones que no tenen cap vinculació ni cap voluntat de vincular-se amb el centre. Per tant, estan veient quina és la millor manera de fer alguna intervenció allà, perquè no es poden cronificar situacions de barraquisme i d'assentaments d'aquest tipus a la ciutat, i cal treballar en el fet de donar respostes.

Sap que alguna vegada han tingut alguna petició que deia que a la història de la ciutat hi havia les barraques i que l'Ajuntament volia esborrar-les. Reconeix que va costar molt que a Barcelona la gent no hagués de viure en barraques al carrer, i la responsabilitat del consistori és que això no torni a passar. Admet que totes les administracions tenen molta feina i que no serà fàcil ni una cosa d'un dia per l'altre, però han d'aconseguir que passi, i això exigeix sovint que les persones que ja estan sent tractades en centres puguin fer una sortida i tenir una vida normal. Per això estan revisant els ajuts a l'emergència, els habitatges temporals, intentant millorar les polítiques d'habitatge per fer més habitatges a la ciutat, etc., perquè no es tracta només de com es fa l'emergència, sinó que cal assegurar-se que la gent pugui acabar tenint un procés de vida legítim i propi.

En relació amb el senyor García, respon que no ha parlat en cap moment de «cas aïllat».

La **regidora** diu que per la mateixa raó que ell utilitzava aquesta frase per començar, creu que en les converses que han tingut no l'han sentit parlar de casos aïllats. Admet que ha dit que, amb les dades objectives a la mà, són millors, però que això no treu que hi hagi casos greus que mereixin tota l'atenció i que no es normalitzin ni es minimitzin.

La **regidora** acaba dient que ningú està normalitzant ni blanquejant situacions, que són conscients que hi ha coses que cal millorar, però insisteix que en la foto global del barri de Marina passen coses dolentes, però també coses bones, i que no es pot posar l'accent només en les dolentes. Considera que no és blanquejar res reconèixer que és un barri de gent treballadora que s'aixeca molt d'hora per anar a treballar i tirar la seva família endavant, en què passen coses dolentes i s'hi ha de posar fre i veure com se solucionen, però també hi passen coses bones. Pensa que cal vigilar de no estigmatitzar el barri per una sèrie d'activitats, siguin el nombre que siguin.

La **presidenta** enceta el quart bloc d'intervencions i dona la paraula al senyor Lancharro.

El senyor **José Antonio Lancharro** és representant del grup Magòria i diu que ve pel projecte de la Magòria. En primer lloc, vol donar suport al barri de la Marina, que pensa que tenen un problema més greu que el del seu barri, però creu que els interessa només el seu tema, perquè han marxat.

En segon lloc, vol expressar el seu condol i tenir un pensament per la gent que pateix a Gaza, la gent que està morint i estan assassinant.

En referència a la Magòria, diu que tenia cinc preguntes, però que alguna ja està contestada i no la farà. En primer lloc, vol saber per què no s'ha fet l'estudi d'impacte ambiental del projecte, tenint en compte que es produirà un increment de temperatura al voltant de dos graus a la zona, un increment de trànsit, un increment de soroll ambiental i, a més, que l'estudi és obligatori. Insisteix que no s'ha fet i torna a preguntar per què no s'ha fet.

Apunta que la pregunta següent és per què s'ha deixat canviar la ubicació del camp de futbol en el projecte aprovat, quan a ells no se'ls permet ni opinar i són interessats perquè són de la zona.

Comenta que la tercera pregunta és quin és el motiu pel qual es desestima el centre de neteja a Can Batlló, perquè originàriament anava a Can Batlló. No entén per què s'ha desestimat aquesta opció i l'han de tenir ells en comptes de Can Batlló. Constata que tant en ubicació com en millora de comunicacions i transports és molt millor Can Batlló que el lloc actual.

Anuncia que després parlarà del Pla clima, tan famós, en què l'Ajuntament matarà 70 arbres de més de 50 anys, tenint en compte que, a més, hi haurà un increment de temperatura considerable a la zona i que ara està contingut d'alguna manera per aquest arbrat.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Puyoles.

El senyor **Tasio Puyoles Gómez** constata que fa sis anys que estan amb el tema del bar Mami. Creu que en aquest temps han estat prudents i que han estat molt respectuosos. Pensa que qui porta el tema de Mami els està prenent el pèl, a les 900 persones que estan patint els excessos d'aquest bar musical i a l'Ajuntament, que és el propietari del local. Dubta, però, si només els prenen el pèl o hi ha algú més que també els hi pren.

Comenta que aquesta setmana han sabut que la documentació que el Tribunal de Taxació de Catalunya havia d'enviar a Urbanisme i també a Mami fa tres mesos és en una taula i ni tan sols està signada, és a dir, que suposa que, quan això se signi amb aquest retard, Mami reaccionarà

i recorrerà, al seu torn recorrerà Urbanisme, ells tornaran a recórrer i els sis anys que porten segurament seran molts més.

Entén que l'Ajuntament ho vulgui portar amb serenitat i puntualitat perquè no se'ls escapi res, no fos que alguna cosa anés malament, però creu que els senyors de Mami van un pas per davant, o dos –té la impressió–. Diu que fins i tot les 900 persones afectades per aquest tema estan arribant a la conclusió que aquest senyor se n'anirà quan vulgui, no quan l'Ajuntament el faci fora.

Explica que l'altre dia va llegir que la mitjana per a un desallotjament a Barcelona és entre sis i dotze mesos. Reitera que en aquest cas porten sis anys. Recorda que el 2022, quan hi havia el senyor Marc Serra, es va assabentar que el local era propietat de l'Ajuntament i que el senyor Serra li va dir que al cap d'un any estaria solucionat, però ja n'han passat tres.

Recorda que el mes de juliol l'Ajuntament, per fi, va arribar a un acord amb l'antic propietari, perquè pel que sembla tenien un deute amb ell, i això s'ha cancel·lat, però ja porten catorze mesos, de manera que no sap fins a on poden arribar. Diu que això ho entén, però el que no comprèn és com un local que és propietat de l'Ajuntament oficialment des del gener de 2001, o sigui, fa vint-i-quatre anys, però extraoficialment saben que és des del 1971, és a dir, fa cinquanta-quatre anys... Apunta que, mentrestant, l'antic propietari ha estat llogant un local que no era seu perquè era del consistori, i ara aquests senyors fa catorze mesos que hi són totalment gratis, és a dir, no paguen a ningú perquè el consistori no pot cobrar.

Per tant, vol saber quan creu l'Ajuntament que els veïns deixaran de patir aquest tipus de locals i quan el consistori posarà en marxa el pla urbanístic que està establert per a la zona, que també ve del 1971. Conclou que hi ha un pla urbanístic des de fa cinquanta-quatre anys, que un senyor ha anat negociant aquest local pel seu compte i ha cobrat diners, i que els que hi són ara no paguen res.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Pérez.

La senyora **Concepció Pérez Solera**, en nom de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs, anuncia que porta una llista i li sap greu perquè és repetitiva de coses que...

Per començar, exposa que, el mes de febrer, divuit entitats del districte van presentar un escrit sobre el funcionament del 112, on denunciaven unes mancances i feien uns suggeriments. Es queixa que només els ha contestat la conselleria de Salut: ni l'Ajuntament ni Interior. Informa que ho van presentar al registre de l'Ajuntament central, dirigit al senyor Albert Batlle, i aquí se'n va portar una còpia. Es queixa que no han rebut cap resposta ni aquí ni allà. Demana, doncs, com està el tema, perquè el 112 té molt a veure amb temes que estan parlant aquí, ja que l'eficàcia, la rapidesa d'actuació del 112 i la preparació de qui agafa el telèfon és bàsica per a segons quins temes.

També pregunta com està el solar del carrer Consell de Cent, si el tema està més avançat, i què passa amb l'edifici del carrer Leiva, perquè tot això és propietat de Núñez i Navarro.

Afirma que el del carrer Leiva és de Núñez i Navarro, i els dos del carrer Tarragona també.

Tot i que no toca a aquest districte, vol saber com està l'assentament que hi havia al parc de Joan Miró, si ja s'ha..., perquè també els repercuteix, ja que hi ha gent que atura els cotxes als semàfors, etc.

Anuncia que parlarà d'un tema que ja ha sortit, el tema de la neteja. Reconeix que la regidora ja ha donat alguna resposta, però pensa que s'ha de quadrar l'empresa que fa el Districte, perquè ara mateix els veïns tenen una denúncia del parc de l'Espanya Industrial, del carrer Muntadas, dels voltants, del fet que no es recull bé.

Considera que també cal tornar a reprendre un tema, perquè en alguns punts del barri d'Hostafrancs encara falta algun contenidor i no s'han tret els fitons que impedeixen que la gent pugui trepitjar el pedal per poder llençar les escombraries, per exemple, els de la plaça de la Vidriera. Afegeix que a la plaça de la Vidriera sobra un fitó al peu del contenidor i falta la part de dalt, que dona al carrer Gayarre, si no està equivocada, perquè no entrin els cotxes. Comenta que, com que hi ha un increment de restauradors, hi ha més escombraries i de vegades hi ha restauradors que no fan el que toca.

Pensa que a la plaça Herenni s'hi hauran de tornar a posar, perquè de vegades torna a haver-hi multitud de persones que venen d'altres barris –perquè hi ha una església evangèlica– i aparquen on no toca, de vegades al carrer del Forn. Indica que un dia d'aquest mes de juliol, que no ho va dir perquè ja no hi va haver audiència, una ambulància no podia entrar i els veïns van trucar al 112. Comenta que l'altre dia al carrer del Forn hi havia cinc cotxes aparcats –en aquest cas li ho van passar els veïns, però hi ha coses que ella també les veu–.

Destaca que hi ha dos punts conflictius greus de trànsit: un, la plaça Espanya, en què hi ha el merder de les obres, però també hi ha el merder dels incívics que van amb bicicleta i amb patinet, que creuen des de les Arenas, passen per davant de l'hotel Plaza –i allà hi ha molta gent que surt del metro– com bojos i s'incorporen a la Gran Via per anar cap a la Bordeta i on sigui. Pensa que algun dia faran mal seriosament a algú.

Afegeix que hi ha un altre punt que també és de doctorat, que és el punt de la plaça Països Catalans. Indica que l'obra de Països Catalans és responsabilitat de l'Ajuntament. Explica que s'està movent una maquinària per treure tot el que era un banc de marbre, però aquesta maquinària s'empassa terreny per on creuen la gent i les bicicletes i els patinets que van cap al carrer Numància. Pensa, doncs, que cal estudiar-ho bé, perquè si això fos un dia –passa la maquinària i ho desmunten–..., però no. Comenta que ara està aparcats, perquè hi acaba de passar. Es queixa que en fan una mica i ho deixen. Insisteix que allò és un lloc de pas, de manera que és greu. Diu que no passen més coses perquè hi deu haver totes les mares de Déu, els àngels i els arcàngels centrats allà, perquè allò és bastant indignant per al vianant.

Demana, pel que fa al carril bici del carrer Tarragona, que es baixi com sigui a l'asfalt, perquè amb les obres és caòtic. Pensa que no costaria gens fer una pintada o un carril provisional, però a l'asfalt, ja que allà hi ha tres o quatre carrils.

Finalment, reivindica que s'ampliï la plantilla d'inspectors per al tema de les llicències d'activitat, per al tema de les obres, ja que a Hostafrancs i a més zones del barri hi ha un munt de pisos que no se sap a què es dediquen, si són turístics o no. Diu que pensava que no es donaven permisos.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Castelló.

La senyora **Mercedes Castelló Rodríguez** vol començar donant les gràcies pel parc de Can Batlló. Diu que qualsevol cosa que haguessin imaginat els veïns quan es planejaven supera amb escreix el meravellós parc que tenen. Tanmateix, es queixa del mal ús que se'n fa. Explica que viu molt a prop de la zona de cal·listènia i esport, que obren cap a les vuit del matí i que molts dies de l'estiu han tancat a les dotze. Es queixa que té contínuament cops de pilota, perquè la zona de cal·listènia és cal·listènia i bàsquet, però en realitat és un camp de futbol i els nens s'ho

passen de meravella jugant a futbol. Com que és un camp de futbol sense porteries, es xuta a l'element metàl·lic, fet que, tot i que no n'ha mesurat els decibels, produeix un so continu insuportable per als veïns que hi viuen a prop i fins i tot per als que viuen a l'altre costat. A part, entén que per fer esport va molt bé la música, però hi ha d'haver un volum de música, i hi ha dies que no se sent parlar a casa seva del volum que hi ha al parc amb la cal·listènia. Reconeix que el servei de civisme s'ha posat en contacte amb ella i han tingut converses, però continuen fent el mateix soroll. Insisteix que ho entén tot: que és un parc, que hi ha soroll, que és molt bonic, etc., però reitera que hi ha un nivell de decibels que no s'hauria de...

A continuació, vol parlar dels sensesostre, ja que en el pont elevat i les cantonades dels habitatges hi ha comportaments molt incívics, i la resposta de l'Ajuntament és: «Hem posat en marxa tots els elements de sensellarisme, però és voluntari del sensesostre moure's o no.» Es queixa que fan les seves necessitats a sota del seu dormitori, i no sap quina solució s'hi pot donar.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Pina per acabar aquest quart torn d'intervencions.

El senyor **Marc Pina Artigas**, en nom de la CUP de Sants, recorda que el curs passat va acabar parlant de turisme i aquest curs que enceten torna a parlar de turisme. Comenta que ja va explicar que han fet un web per recollir denúncies de pisos il·legals, i simplement vol exposar que tenen més de 50 denúncies en aquest Districte, que són moltes. Creu que en el total de la ciutat van per més de 300 i, si parlen de Principat, etc., ja són bastantes més.

Indica que els han arribat diverses queixes de gent que els explica que ha interposat denúncies i que no passa res. Vol exposar, doncs, una problemàtica. Posa l'exemple del carrer Vila i Vilà, al costat del Teatre Apolo, perquè tots saben quina és l'activitat nocturna de la zona. Constatada que ja s'han apuntat altres problemàtiques de convivència en aquests temes. Comenta que ells ho han denunciat a l'Agència Tributària de Catalunya perquè hi ha un delicte fiscal, és a dir, una activitat que no està permesa, però alhora també és un greuge a la convivència i aquestes persones volen una resposta ràpida. Es pregunta què fa l'Ajuntament per evitar aquestes situacions, perquè es troben amb molta gent que fa anys que batalla per això i no aconsegueix res.

Diu que posarà un cas proper a aquí, que és el carrer Gayarre, on fa uns anys hi va haver un desnonament de sis famílies amb baix poder adquisitiu en una situació molt complicada. Per posar en relleu quina és la transformació que s'està fent al barri i al Districte en general, indica que el resultat que n'han obtingut allà és una reforma integral d'un inversor i que ara tot són pisos turístics il·legals, cosa que està comprovadíssima perquè hi entren maletes cada dia i al web de l'Ajuntament no consta cap llicència en aquell número. Es pregunta, doncs, si l'Ajuntament està fent tot el que pot en aquest aspecte, si es planteja ampliar la inspecció i fer alguna cosa, perquè creu que, més enllà d'altres problemes de convivència que ja han sentit, aquest és un greuge molt gran, ja que a Barcelona cada cop més, amb la gran promoció del turisme que es fa, això va en augment, no en detriment, i no es veu cap avenç en aquest tema per molt que l'Ajuntament vagi fent proclames que està lluitant contra això.

La **presidenta** dona la paraula a la regidora per respondre aquest bloc d'intervencions veïnals.

La **regidora** constata que ha estat un bloc variat. Comença sumant-se a les denúncies que han fet la senyora Horrillo i el senyor Lancharro sobre el tema de Gaza. Creu que a tots se'ls trenca el cor cada vegada que veuen en viu i en directe com hi ha persones..., perquè ja hi ha 60.000 nens i nenes que han perdut la vida en aquest genocidi. Pensa que s'hi han de sumar

amb tota la solidaritat i denunciar-ho, i en la mesura que cadascú pugui, des de les institucions i des del punt de vista personal, mostrar la seva solidaritat i rebuig.

Indica que algunes de les coses que ha dit el senyor Lancharro sobre Magòria ja les havia contestat. Pel que fa a l'impacte ambiental, explica que hi ha un moment del procés que és on s'ha de fer, però encara no han arribat a aquest moment i per això encara no està fet, però diu que no es podrà posar en marxa sense que hi hagi aquest impacte ambiental, ja que és obligatori per llei i, per tant, estarà fet, tenint en compte que, a més, és públic quan es fa i es pot consultar.

Diu que no entén la seva lletra. Recorda que el senyor Lancharro ha dit algunes coses sobre el Pla clima. Constata que el senyor Lancharro se sumava a les afirmacions que feien les veïnes que l'han precedit sobre les illes de calor i el Pla clima. Creu que ja ha contestat aquest tema, però recorda que això és un tema de ciutat, de manera que no es pot mirar només en un lloc concret, sinó que s'ha de veure en general. Informa que hi ha una aposta de ciutat en general perquè això sigui així. Aclareix que això no vol dir que es deixin de fer projectes d'equipaments i que tot el que hi ha per construir es faci en verd, tot i que reconeix que tot s'ha de fer tenint en compte els requisits mediambientals i intentant que les noves construccions siguin el màxim de resilients possible, que tinguin els mecanismes d'última generació, des de la refrigeració, l'impacte que tenen, la utilització del carboni, que també és una manera de treballar contra això.

Respecte a la pregunta de per què no Can Batlló, constata que és una pregunta que els veïns fan sistemàticament. Diu que no té la resposta perquè en aquell moment no era regidora, però li pot dir dues de les possibles raons: una, que les escoles tenen uns requeriments de metres quadrats i que allà on ha d'anar Can Batlló no es donaven. Admet que, de fet, s'ha de fer un altre edifici que conservarà les alçades i no n'hi haurà prou amb els metres que hi ha en aquesta nau, de manera que si es posava un altre equipament encara es restaven metres a la futura escola, que de sortida, perquè sigui un institut escola que vol solucionar els problemes d'espai que té Can Batlló, feia que fos inviable. Reconeix que, a part, fer això on estava també els ajudava al fet que fossin diferents els departaments de l'Ajuntament que hi participessin i, per tant, la capacitat inversora a l'hora de fer les obres del camp de futbol. Diu que això els ho facilitava i que no hi ha més cosa que aquesta, de manera que són dues qüestions molt pràctiques que han sigut clau en la presa de decisions fins on ella sap. Reconeix que hi pot haver algun element del moment en què es va prendre la decisió que ella no tingui present, però fins on sap aquestes són dues de les raons.

En relació amb el comentari que feia el senyor Puyoles, reconeix que no sap si els estan prenent el pèl, però, en tot cas, pensa que això acabarà bé i ho farà més aviat que tard. Admet que, tal com ha dit abans, els agradaria ser més ràpids, però han de ser molt curosos. Reconeix que en tot aquest temps hi ha coses que no s'han fet bé o no s'han fet tan bé com s'haurien de fer, cosa que ha anat provocant precisament aquestes dilatacions en el temps. Creu, doncs, que aquesta vegada ha de ser la definitiva i no es poden permetre equivocar-se. Reconeix que això fa que s'allarguin processos.

Comenta que l'última informació que té és que l'Institut Municipal d'Urbanisme va fer una resposta a les al·legacions que s'havien fet a la Junta de Compensació, que els han donat la raó i les han acceptat totes, de manera que ja estan en una fase en què això hauria de ser més ràpid. Afegeix que, a més, han aconseguit que la indemnització sigui zero, tenint en compte que en altres moments no era això el que portava, de manera que arribar aquí i garantir que els recursos públics van a la part de la urbanització i a l'enderroc, i no a aquestes persones que se n'han aprofitat, també era un element que els ajudava.

Vol fer, però, una correcció, perquè això no és un desallotjament, sinó una expropiació, de manera que els termes són diferents: una cosa és quan un és propietari d'un pis que algú ocupa i es fa una recuperació, o un demana a l'Administració la recuperació d'un espai que ha estat ocupat, cosa que té uns períodes... Insisteix que això és una expropiació, per la qual cosa en aquest cas entra la Junta d'Expropiació i els processos són sempre més llargs, i per això hi ha aquesta diferència tan gran de què parlava el senyor Puyoles.

La **regidora** proposa acabar de parlar-ho després per acabar d'ajustar aquestes coses, ja que sempre té la manera de localitzar-los.

En resposta a la senyora Pérez, constata que déu-n'hi-do, els temes que ha tractat. Pel que fa al funcionament del 112, explica que això no ho porta el Districte; per tant, no li pot contestar, però mirarà què ha passat. Creu que la resposta l'ha fet Sanitat, perquè potser és el titular en aquest tipus de resposta. Diu que a través de la tercera tinència de Seguretat miraran per què no han contestat o si estan pendents d'alguna informació. Reconeix que en aquest cas l'Ajuntament pot fer de facilitador, tot i que la resposta no sigui seva.

Respecte al solar de Consell de Cent i els altres, informa que són d'un privat, i el privat ha de decidir què fer-ne. Comenta que l'Ajuntament ha anat preguntant pels solars, si hi havia previsió que fessin alguna cosa, però no pot obligar un privat a edificar o fer coses, tot i que sí que el poden obligar quan hi ha problemes de salubritat, etc., a fer-se'n càrrec. Recorda que en algunes d'aquestes propietats hi ha hagut problemes greus, començant pel pàrquing, i diu que en aquest cas sí que l'Ajuntament ha pogut pressionar perquè el propietari es fes càrrec d'aquests elements que estaven passant. Insisteix que no li consta que, com a mínim al Districte, hi hagi cap projecte presentat que aviat hagin de construir-hi alguna cosa. Comenta que, quan han demanat si hi havia algun projecte per als solars, els han respost que de moment no tenien un projecte pensat i que continuaria com a solar. Diu que n'estan fent el seguiment i que si passa alguna cosa s'acaba tenint el solar amb una altra activitat diferent.

Pel que fa a Joan Miró, creu que el regidor de l'Eixample ho va dir en una audiència pública la setmana passada i ha sortit en alguns mitjans que s'està treballant també amb alguna intervenció, i estan treballant tant amb Serveis Socials com amb Seguretat i amb la gent d'Habitatge per fer alguna intervenció allà. Diu que no li pot donar més informació, tot i que la senyora Pérez preguntava si encara hi és i li confirma que sí. Comenta que durant l'estiu hi ha hagut una presència de Serveis Socials molt continuada, i des de l'Eixample els han dit que estan treballant en el tema i que alguna intervenció s'ha de fer en breu.

Quant a la neteja, constata que ja ho han comentat abans, tot i que pren nota del punt que diu la senyora Pérez per passar-lo a les reunions. Es compromet a sumar el tema de Muntadas i el parc de l'Espanya Industrial a altres queixes que ja tenen.

En relació amb els fitons de la plaça de la Vidriera, diu que, com que la senyora Pérez ho ha passat per escrit, ho farà arribar als equips perquè revisin què passa amb la col·locació d'aquests espais, perquè és evident que no pot haver-hi un fitó si està impedit obrir el contenidor. Considera que és una qüestió de sentit comú i li demana que els deixi que ho parlin amb els equips.

Afegeix que també pren nota de la plaça Herenni, que és un tema que de tant en tant es posa sobre la taula. Reconeix que aconseguirien que s'especifiqui, però es compromet a posar-s'hi.

Pel que fa a la plaça Espanya i la dels Països Catalans, es compromet a estar-hi a sobre i mirar què estan fent. Demana, però, paciència, ja que ella porta molts consells i moltes audiències.

Comenta que les obres de la plaça Espanya són d'envergadura i llargues, de manera que encara hi haurà moments de més afectació a la mobilitat del que ja hi ha ara. Recorda que també hi ha les obres de l'estació de Sants i, quan comencin les obres de l'ascensor de la plaça de Sants – que també han de començar al cap d'uns mesos–, se sumaran més elements d'obres que deixaran la mobilitat complicada. Argumenta, però, que tot són projectes importants i, especialment aquests, que han d'ajudar a millorar la mobilitat i l'accessibilitat en transport públic, sobretot. Comenta, doncs, que serà per una bona causa, però reconeix que hi haurà moments en què serà complicat, de manera que això fa difícil la convivència entre vianants, bicicletes, cotxes. Es compromet a demanar a Mobilitat que estiguin més a sobre d'aquests dos punts.

Respecte al carril bici del carrer Tarragona, comenta que el que han dit sempre des d'Urbanisme és que el fet de baixar-ho al carrer anava vinculat a quan s'acabessin les obres i, per tant, a la remodelació. Diu que preguntarà si hi ha alguna manera de fer-ho abans. Apunta que això és un tema de Mobilitat, però que si hi ha alguna opció d'avançar-ho ho intentaran, perquè precisament la millora de les connexions d'aquell carril s'ha fet amb tots els entorns de la plaça.

Admet que ella també vol més inspectors, però diu que és un tema de personal, de capítol I, de la capacitat que té l'Ajuntament de tenir-ne més o no, tot i que ja els està demanant. Comenta que també estan donant més eines als inspectors que ja hi ha perquè puguin fer la seva feina el millor possible. Informa que els estan reforçant i fent treballar en xarxa, i que es va aprovar el Pla d'inspeccions de tota la ciutat, que ajuda al fet que les inspeccions vagin més coordinades, que també hi hagi criteris per ser més proactius; no solament respondre, que també, quan hi ha queixes i denúncies, sinó poder ser més proactius. Informa que han tingut ocasió de comentar el tema de les multiinspeccions que s'han posat en marxa en molts elements, que coordinen que no hi hagi només una actuació de salut pública, sinó que també sigui la Inspecció de Treball, Hisenda, etc. Pensa que això també ha de permetre que els equips siguin més eficaços.

A continuació, lliga el tema dels pisos turístics que comentava la senyora Pérez amb el que deia el senyor Pina. Explica que no s'estan donant més llicències –amb el senyor Pina alguna vegada ho han parlat perquè és un tema de què sempre han fet seguiment–, però reconeix que hi havia algunes llicències judicialitzades que al final s'havien denegat i el jutge ha obligat al fet que es donessin. Comenta que, tal com estaven configurades les llicències turístiques, quan algú en tenia una legalment la tenia per sempre. Apunta que l'Ajuntament ha canviat el règim jurídic per dir que això ja no és així i que la llicència es té per un màxim de temps i quan arribi el màxim no es renovarà. Per això quan es parla que aniran desapareixent es posa aquesta visió del 2028, perquè és el mínim a què obliga la normativa. Com que fins ara no tenien límit, legalment no es pot dir que a partir de demà s'acaben, sinó que cal deixar un termini. Reitera que quan arribi aquest termini no es renovarà cap llicència. Informa que durant aquest temps s'està fent molt seguiment de les llicències il·legals. Explica que hi ha un equip que ve del mandat anterior que es dedica a pentinar i a fer-ne seguiment. Demana al senyor Pina que si la CUP està fent aquesta feina, més enllà de la denúncia que hagin fet a l'Agència Tributària, els facin arribar també el que hagin detectat i ho miraran amb la gent d'Habitatge i la gent que està fent aquest seguiment dels pisos per anar coordinats i tenir la informació, perquè s'imagina que amb les seves competències l'Agència Tributària deu estar mirant si pot posar una sanció pecuniària, però no tant si pot fer una intervenció en aquell espai. Per tant, considera que s'ha d'aprofitar la feina feta i pensa que poden trobar punts per sumar-la a aquesta feina que ja fan els inspectors.

En relació amb el que plantejava la senyora Castelló, reconeix que acaba parlant sempre del parc de Can Batlló perquè està maco i aquest estiu s'ha notat que ha plogut i s'ha mantingut força verd tot l'estiu. Comenta que és un dels pocs parcs en què hi ha vigilància durant la nit.

Indica que, a part dels equips de civisme amb què ja han parlat, els diran que la intensifiquin. Constata que això és una cosa que passa a tots els parcs, ja que la utilització dels espais en zones tensionades, que tothom vol fer servir, s'ha de fer compatible amb el descans dels veïns. Es compromet a treballar coses com les hores de tancament tant amb els equips de civisme i convivència com amb la vigilància que ja hi ha per intentar que es mantingui igual de bé i que no generi males activitats, sinó al revés. Reitera que parlarà amb els equips de vigilància perquè a aquelles hores no pugui haver-hi música.

La **presidenta** informa que faran l'últim bloc d'intervencions d'aquesta tarda i dona la paraula al senyor Bertran.

El senyor **Josep Bertran Llaveria** manifesta, en primer lloc, que no li agrada que es diguin coses incertes i li sap greu comentar-ho ara perquè la persona que ho ha dit ja ha marxat, però diu que ja li ho ha comentat personalment al senyor Josep i als representants d'una associació del carrer Burgos. Informa que això no existeix i diu que no coneix aquestes persones, tot i que fa seixanta-sis anys que viu al carrer Burgos. Denuncia que el que han comentat aquestes persones no és cert, tot i que reconeix que, gràcies als seus propis comentaris i d'altres persones, el número 26 es va desallotjar i ja no hi ha tràfic de drogues. Insisteix que el tràfic de blanques del número 39 de què parlaven els veïns que han intervingut al principi ja no existeix. Admet que l'únic que sí que existeix, cosa que ja ha comentat a bastament tant a l'Ajuntament com a la Guàrdia Urbana com als Mossos d'Esquadra, és l'edifici del 54, on sí que es fa tràfic de drogues i hi ha problemes. Indica que on realment es punxen és al carrer Sant Baltasar, no al carrer Burgos.

Una vegada aclarit això, perquè vol que sàpiguen que l'Ajuntament està fent la feina ben feta en aquest aspecte, comenta que el seu tema és molt agreujant i no ve donat pel partit del Govern, malgrat que ara sí que governen i els correspon tant a ells com als partits de l'oposició, que en el seu moment el senyor Albert Aixalà li va trucar i li va dir si podien intervenir en aquests partits que no es posaven d'acord amb el del Govern. Comenta que ell va fer el que havia de fer, però diu que ells l'únic que demanaven és tenir una reunió amb el senyor Albert Aixalà o amb la regidora per negociar el tema de l'expropiació i de l'edifici on s'han de reubicar. Considera que això no és culpa del Govern actual, perquè aquest edifici s'hauria d'haver acabat el 2020 i estem al 2025 i no hi ha ni la primera vareta de posar els fonaments de l'edifici.

Informa que ell es troba ara en una situació personal molt complexa perquè el propietari li ha fet *mobbing* i no li va voler renovar el contracte de lloguer quan va faltar el seu pare, el 2021. Comenta que si l'edifici hagués estat fet no hi hauria hagut cap problema, però ara el propietari el vol desnonar i ja té data de desnonament, que és el dia 10 de novembre. Ve, doncs, a demanar quina solució li poden donar perquè, si no, hi haurà un altre sensesostre al Districte. Sí que demana a l'Albert Aixalà que, si us plau, ell o la regidora –a qui li correspongui– parlin amb els partits que ell mateix li va comentar per tancar el cas, perquè, si no, es va allargant i es van afegint anys. Creu que això no és acceptable. Recorda que ell va fer el que va poder. Diu que ell és apolític, que no pertany a cap grup municipal ni de fora del municipi, que només li agrada l'esport i que li ha vingut a sobre una situació en què el propietari s'aprofita de la situació.

Per acabar, comenta que hi ha un problema de brossa dels contenidors. Resulta que al carrer Jocs Florals hi havia quatre contenidors, però per les queixes d'una veïna se'n van retirar dos. Constata que cada dia aquests dos contenidors estan sobresaturats. Indica que la gerenta del Districte té fotos perquè li n'ha passat més d'una vegada. Afegeix que, a més, els contenidors que hi havia al carrer Pomar també s'han traslladat al carrer Riera de Tena, quan al carrer Burgos, passat Riera de Tena, ja n'hi havia. Comenta que aquells contenidors estan buits perquè la gent

no és cívica i tampoc baixa a tirar la brossa allà baix i continuen deixant la brossa al carrer Pomar. Creu que en aquest cas hi ha una solució molt fàcil i econòmica: al solar que l'Ajuntament va expropiar, que és on teòricament s'han de construir els edificis per a la seva reubicació, al costat de la porta d'entrada del metro, amb dues tanques es podria fer un espai per posar-hi els contenidors que hi havia al carrer Pomar. Pensa que això són quatre totxos i dues tanques, perquè pel que fa a les altres tanques es poden aprofitar les que hi ha. Demana si ho poden solucionar i apunta que ja ho va comentar en el seu moment a la senyora Àfrica Cardona, que li va dir que en principi no estava previst. Opina que ho haurien de valorar.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Pérez.

La senyora **Vanessa Pérez Molina** representa l'AFA de l'escola Joan Pelegrí, però també altres famílies del barri. Consta que, en tornar de vacances, s'han trobat que la zona de joc que hi ha a la plaça Joan Pelegrí està tancada, just ara que la trobaven molt a faltar, després de tornar a l'escola, perquè als nens els ve de gust jugar-hi en sortir de l'escola. Avui han trobat un cartell que indica que es posaran uns sistemes d'ombra, cosa que és una idea molt bona, perquè els parcs infantils amb sol són llocs on no es pot jugar. Es pregunta, però, si només es farà això. Comenta que al parc de l'Espanya Industrial, de què es va parlar fa un temps, es van afegir uns jocs sobretot de primera infància, i aprofita per agrair-ho, ja que ara fa goig veure els nens jugant amb els nous elements, però li sembla que els nens més grans s'han quedat una mica..., no tenen cobertura. Per tant, han pensat que potser una solució podria ser que a la plaça Joan Pelegrí s'hi pogués afegir algun element més, tenint en compte que hi ha molt espai lliure i podria ser molt interessant per als nens. Considera que seria una oportunitat molt bona per unir-ho a l'actuació que ja es va fer al parc de l'Espanya Industrial, que ha donat una bona solució al barri, i molts nens aprofitarien per poder-hi jugar, a més d'oferir alternatives d'oci que fossin fora de les pantalles i altres coses que els interessin més a tots.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Molina.

La senyora **Zaira Molina Martínez** es dirigeix a la Raquel Gil, cinquena tinenta d'alcaldia i regidora de Promoció Econòmica, Treball, Feminismes i Igualtat de l'Ajuntament de Barcelona. Explica que representa les treballadores de les escoles bressol municipal, que són el col·lectiu més feminitzat de l'Ajuntament i, alhora, el més precaritzat.

Comenta que el setembre passat la senyora Gil va rebre un dossier detallat sobre la salut laboral d'aquestes treballadores: en sis anys l'absentisme per malaltia ha crescut un 123%, cosa que no és casualitat, sinó conseqüència directa de les condicions que pateixen a les escoles bressol.

Considera que no atendre la perspectiva de gènere en aquest problema és un atac contra aquest col·lectiu, i diu que aquest maltractament no tan sols els afecta a elles, sinó també a les famílies i a la qualitat del servei que ofereixen. Es queixa que de l'Administració només reben silenci, negligència i precarietat. Lamenta que les mestres i les educadores estan ofegades i invisibilitzades.

Com a representant de les dones i el servei públic, exigeix que traspassi el seu neguit a la Gerència de Recursos Humans de l'Ajuntament, que es troba en aquest Districte, perquè en la imminent negociació del conveni laboral es puguin revertir en gran part els abusos que han patit durant anys. Pregunta a la senyora Gil si com a regidora d'Igualtat no té res a dir-los.

També aprofita per donar suport a tots els veïns del Districte, especialment als de la Marina de Port, perquè l'Ajuntament no ho fa pitjor perquè no pot.

La **presidenta** donà la paraula a la senyora Carme Madrigal.

La senyora **Carme Madrigal** pertany a l'associació Alerta Poble-sec, però ve a fer dues coses: una com a persona privada i l'altra com a associació.

En primer lloc, dona el seu suport a tota la gent que ha intervingut, perquè Barcelona viu en un caos brutal, és a dir, no hi ha cap barri que se salvi dels "botellons", de l'incivisme, del turisme, d'aquesta projecció malaltissa de fer que Barcelona sigui una ciutat puntera a costa de tot i carregar-se-la. Opina que el primer que cal fer és pensar en el benestar dels que viuen –i pateixen– dia a dia la ciutat. Considera que Barcelona és una ciutat que no té espais públics, i l'únic que pensa el consistori és a treure tots els espais públics i comercialitzar-los i turistificar la ciutat, en detriment dels ciutadans, que són els que pateixen terrasses... Posa com a exemple Montjuïc, un parc preciós, en què s'invertiran milions d'euros per fer-hi no res: tot projectat per al turisme i per comercialitzar encara més la ciutat, en comptes de replantar i fer que la ciutat sigui molt més curosa i càlida per als seus habitants.

Opina que no funciona res del que fa l'Ajuntament, perquè no sap quins estudis es fan quan es donen llicències, ja que al cap de quatre dies s'adonen que allò s'ha de modificar perquè està mal fet.

A més, remarca que no funcionen les inspeccions de cap tipus i són molt deficitàries. Diu que el 112 tampoc no funciona, perquè tens un problema i no ve ningú fins que s'ha acabat el concert o s'ha acabat la problemàtica. Pensa que l'Ajuntament ha de ser conscient que ha de fer un canvi en el model de ciutat, ja que hauria de ser molt més incliusiu per a la gent que hi viu.

Opina que cal tenir en compte que, a part de la contaminació ambiental, hi ha la contaminació acústica, que està sent brutal per a tots, mentre l'Ajuntament no fa res. Insisteix que l'Ajuntament no fa res, i només es parla, s'allarga, es fa que la gent emmalalteixi, s'estressi, perquè no pot viure a casa seva, cosa que és un dret fonamental. Opina que d'això se'n diu salut i qualitat de vida. Considera que l'Ajuntament només va als interessos dels lobbys, tant de turisme com de restauració, i que no fa res més.

Anuncia que parlarà del cas concret de Montjuïc, en què es va atorgar una llicència a la Font del Gat, que era un lloc familiar, perquè la gent hi anés. No sap si els han arribat els vídeos –imagina que sí– i tot el problema que hi ha hagut allà amb el veïnat, de l'abús que estan fent aquesta gent d'aquest espai, quan és un parc que té entès que està protegit i per això té una legislació mediambiental pròpia. Afegeix que hi ha estudis i legislació que protegeixen aquest ambient específicament de la contaminació acústica que s'està donant, que és una de les raons per les quals l'Ajuntament tindria tota la capacitat per prohibir aquesta activitat: cerveses a 8 euros i unes festes fins a altres hores cada dia, de dilluns a divendres, o de dilluns a diumenge, no ho recorda.

Pel que fa als concerts, destaca que enguany els decibels han estat brutals. Diu que des de casa seva ella els sent a 84 decibels, amb perfecte claredat, sigui pel vent, l'aire o ves a saber què. Considera que hi ha gent que treballa i que paguen els ciutadans perquè facin aquests estudis, perquè, si no, ja s'hi posarà ella i dirà que això no pot ser. Es queixa que a Montjuïc quan no són els concerts és el Barça, etc. Denuncia que els habitants de la ciutat no tenen llocs per respirar. Pregunta si no s'adonen que estan destruint la ciutat.

Passa a parlar del seu tema personal i explica que té un pis a baix que se'l van quedar i van posar una llicència d'obres amb un assabentat el mes de gener. Indica que l'assabentat dura tres mesos, però s'adonen que d'assabentat res, perquè han tirat totes les parets, han canviat totes les portes, etc. Comenta que el mes d'abril, com que ja s'havia acabat la llicència, va fer una

denúncia a l'Ajuntament per explicar tot el que havien fet al pis –canviar les portes, tirar parets, etc.–, que no són obres d'assabentats, sinó que són obres més importants. Es queixa que no va rebre cap contesta per part de l'Ajuntament, de manera que al juliol va trucar al 112 i li van dir que ja s'ho mirarien, però després de dues trucades més li van dir que passés pel servei tècnic, i quan hi va anar li van dir que just el dia anterior li havien trucat o li havien enviat un correu al veí perquè paralitzés les obres.

Comenta que van estar una temporada sense fer res i ara ho han tornat a reiniciar, però continua l'assabentat. Es queixa que ara quan ella truca a l'Ajuntament li diuen que truqui al 112 i que faci venir la Guàrdia Urbana. Es pregunta què és això.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora per respondre l'última ronda d'intervencions.

La **regidora** respon al senyor Bertran pel que fa al tema de Burgos, 54, i li diu que, efectivament, aquella zona està pendent d'una modificació del planejament i que han d'intentar ser capaços de trobar consensos i de tirar-la endavant, perquè són conscients que té afectacions com la que ell explicava respecte a la gent que espera ser reallotjada. En tot cas, li diu que poden parlar fora d'aquí del seu cas concret.

Pel que fa al tema dels contenidors, comenta que en els dos casos, a Jocs Florals i a Pomar, s'han retirat per queixes de veïns –més d'una–. Admet que poden tornar a fer-hi una mirada i veure on, però diu que en el tema dels contenidors sempre en sobren o en falten i és difícil acabar trobant consensos, ja que estant on estaven hi va haver moltes queixes, i ara s'han mogut i hi ha la queixa del senyor Bertran. Opina que serà difícil trobar un emplaçament que li sembli bé al cent per cent de les persones. En tot cas, pensa que cal garantir que estiguin prou repartits i, per tant, es mirarà si hi ha algun marge.

En resposta a la senyora Pérez, sobre la plaça Joan Pelegrí, es compromet a mirar-ho per veure quines opcions hi ha, què està previst. Diu que en principi el tema de les ombres és només les ombres, perquè és un contracte que en principi s'ha fet per poder anar cobrint el màxim d'espais de joc infantil, i després altres llocs de la ciutat. Precisa que en aquella obra només està previst situar els pals i els tendals que s'estan posant a llocs, però està oberta a mirar si hi ha alguna altra possibilitat, igual que van fer amb el parc, i es compromet a mantenir els veïns informats per tal de tenir-ho en provisió i, quan sigui possible, posar-ho. Reconeix que ara és quan menys falta fa el tema de les ombres, però aquestes han d'estar preparades per a quan arribi l'estiu o passarà com ha passat en altres parcs, en què no han arribat a temps i les ombres s'han instal·lat al setembre i no durant l'estiu. Anuncia que en els pròxims mesos se'n col·locaran algunes, tot i que en teoria és quan menys falta fan.

A la senyora Molina li diu que no sap com li van fer arribar el tema de riscos laborals, perquè no li consta, però diu que ho preguntarà.

Insisteix que no li consta que li ho hagi fet arribar la CGT i replica que si són correus que s'envien a tot l'Ajuntament no els rep. Es compromet, però, a mirar-ho.

Reitera que ho mirarà, però, en relació amb la part que deia de fer petició a Recursos Humans, respon que Recursos Humans ja sap d'aquest tema. De fet, just ahir hi havia una assemblea entre totes les treballadores, cadascuna representant problemes, i s'ha estat treballant.

Comenta que a l'Ajuntament hi ha molts col·lectius feminitzats: Serveis Socials també és molt feminitzat, la neteja, etc. Constata que hi ha estudis i que els que tenen condicions més precàries

són precisament les dones que estan a llocs com la neteja, les cambreres de pisos, etc., que realment tenen una situació molt dolenta. En els altres casos, com l'educació, troba evident que no és una qüestió únicament de perspectiva de gènere, sinó que cal tenir en compte millores de condicions, ja que s'han anat fent millores, s'han estabilitzat places. Està segura que en el marc del conveni podran incloure algunes millores més. Tanmateix, si volen fer-los arribar les peticions, no té cap problema de portar-les a la negociació, però creu que és en el marc de la negociació del conveni, per tant, a través de la representació dels treballadors, on es pot fer arribar, i a través de la Comissió d'Igualtat també. Diu que poden fer arribar les peticions a la Comissió d'Igualtat perquè les incorpori com a propostes de la mateixa Comissió, cosa que els pot donar més força en aquests casos. Li consta que algunes de les reivindicacions ja les han posat sobre la taula des de la Comissió d'Igualtat i que, per tant, en la negociació del conveni segur que es tenen en compte, com ara la segona ocupació o altres peticions que estan fent. Espera, doncs, que en el marc de la negociació del conveni col·lectiu es puguin millorar aquestes condicions, per a les treballadores de les escoles bressol i per a la resta de dones i homes que treballen a l'Ajuntament, però especialment en els sectors que acaben sent més socials i on hi ha més dones i que tinguin en compte la perspectiva de gènere des de molts elements: des de temes de conciliació, l'accés a la formació, l'accés a la carrera professional, etc. Constata que hi ha molts elements en què les dones sempre acaben estant en pitjors condicions i, per tant, cal anar avançant a poc a poc. Diu que els convenis que hi ha són millors que els que hi havia, però el marge de millora encara és elevat. Està segura que en aquest àmbit podran aconseguir alguna millora més.

Constata que la senyora Madrigal ha fet molts comentaris, però alguns són consideracions sobre el que ella creu que és el model de ciutat, que en algun cas les comparteix i d'altres no. Considera, però, que Barcelona són moltes Barcelones, i això és una cosa que amb la feina de regidora també s'aprèn a veure, que hi ha molts punts de vista i moltes maneres d'entendre la ciutat i de viure la ciutat. Diu que als regidors els toca prendre decisions tenint en compte aquesta globalitat. Pensa que Barcelona ha avançat històricament gràcies a les classes treballadores que s'hi han deixat la pell, però també en molts casos gràcies a les inversions de la burgesia catalana, que ha fet algunes de les coses que ara es defensen com a patrimoni.

Diu que la perspectiva de la senyora Madrigal sobre si aquest Govern fa coses o no o si està venut als lobbys o no és la seva percepció. Creu que, davant d'això, el Govern té un programa electoral i unes accions que demostren el contrari, ja que permeten que hi hagi activitat econòmica, que es generi ocupació, que es generi ocupació de qualitat, que els joves no hagin de marxar a fora ni a treballar ni a viure. Considera que són maneres de fer. Reconeix que si es refereix a això el Govern està generant oportunitats i oportunitats de negoci a la ciutat i, a més, donant suport també a barcelonins i barcelonines que comencen les seves empreses, les seves *start-ups*, que donen feina a través de pimes, d'empreses grans, de gremis o de petits autònoms a les persones que hi ha aquí.

Des d'aquest punt de vista, comenta que el Govern aposta per una economia diversificada i que permeti no dependre del turisme, sinó dels sectors com el digital, la ciència o la salut, que són cabdals, o com les cures, ja que s'està posant en marxa un pol de cures per poder no solament ajudar a la formació de les dones, que també són majoria en aquell sector, sinó també millorar la qualitat dels serveis i de l'atenció que tenen les persones vulnerables. Constata que la senyora Madrigal ha fet un discurs del seu model i que ella en podria fer un del seu, però no el farà, perquè no toca. Troba evident que no estan d'acord amb algunes de les percepcions.

Sobre Montjuïc en concret, explica que el Pla que han presentat a Montjuïc, entre altres coses, parla de la millora de l'accessibilitat, de la millora del transport públic, de la recuperació dels

camins històrics i de la recuperació del verd de la muntanya, d'una aposta per la cultura i per una millor accessibilitat i espais als museus, d'una aposta per l'esport, d'una aposta per l'habitatge, perquè amb aquest model de Montjuïc i al voltant de la remodelació de la Fira, entre altres coses, hi ha d'haver 500 habitatges públics que han de ser també part d'engrandir el parc que té la ciutat. Afegeix que també hi ha el poliesportiu que necessita el Poble-sec, també s'està treballant per recuperar la Casa de la Premsa, que també és a Montjuïc, etc.

Pel que fa al tema dels sons, comenta que aquest estiu han estat fent mesures en algunes zones i s'està fent un estudi. Recorda que es fa el Pla de soroll a tota la ciutat. Informa que algunes de les obres que preveu, precisament, el Montjuïc del futur, com la reforma de l'Anella Olímpica, també pretenen millorar la insonorització, l'experiència del que hi ha allà, perquè el que passa a dintre passi amb més qualitat, però no molesti el que passa a fora. Reitera que això són coses que també estan en aquest pla que la senyora Madrigal explicava de Montjuïc.

Respecte al tema concret de la paralització de les obres –si ho ha entès bé, perquè en alguns moments era difícil seguir l'explicació–, diu que hi ha hagut una primera intervenció que ha obligat a paraitzar aquestes obres i que, per tant, deu haver donat un temps a les persones perquè acreditin i demostrin que el que estan fent compleix la normativa i que demanin els permisos adequats a les obres que s'estan fent. Admet que així en genèric no li pot donar més informació, però diu que es poden posar en contacte per veure exactament quines són les obres i què passa amb aquella llicència. Insisteix que ara mateix no li pot dir quina és la situació, però entén que la senyora Madrigal explicava que hi ha hagut una primera intervenció i, per tant, una paralització d'obres. Diu que s'haurà de veure si ara s'han fet els passos... Comenta que quan es paralitza una obra s'ha de dir si és per sempre, si és durant un temps o si s'ha de modificar alguna cosa, i en funció de si s'han complert aquests elements, si es poden seguir les obres, si realment s'estan fent fora de la normativa i, per tant, hi ha d'haver alguna sanció. Pensa que deuen tenir algun contacte –telèfon o similar– de la senyora Madrigal, de manera que reitera el compromís de posar-s'hi en contacte perquè els digui exactament de quina adreça es tracta i, a partir d'aquí, ho poden mirar.

La **presidenta** diu que han arribat al final d'aquesta Audiència Pública, un cop respostes totes les intervencions.

Aixeca la sessió a les 20.40 hores.